

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

- * Rådets förordning (EKSG, EG, Euratom) nr 542/97 av den 13 mars 1997 om tillämpliga korrigeringskoefficienter från och med den 1 juli 1996 för lön till Europeiska gemenskapens tjänstemän stationerade i tredje land 1
- * Rådets förordning (EG) nr 543/97 av den 17 mars 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 1107/70 om stöd till transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar 6
- * Kommissionens förordning (EG) nr 544/97 av den 25 mars 1997 om införandet av ursprungsintyg för vitlök som importeras från vissa tredje länder 8
- * Kommissionens förordning (EG) nr 545/97 av den 25 mars 1997 om ändring av förordning (EG) nr 2368/96 om undantag från och ändring av förordning (EEG) nr 2456/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 805/68 vad beträffar offentlig intervention 11
- * Kommissionens förordning (EG) nr 546/97 av den 25 mars 1997 om ändring av förordning (EG) nr 414/97 om undantagsåtgärder till stöd för grisköttsmarknaden i Tyskland 12
- Kommissionens förordning (EG) nr 547/97 av den 25 mars 1997 om ändring av exportbidrag för nötkött 15
- Kommissionens förordning (EG) nr 548/97 av den 25 mars 1997 om avvisande av ansökningar om exportlicens för produkter inom nötköttssektorn 19
- Kommissionens förordning (EG) nr 549/97 av den 25 mars 1997 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 20
- * Europaparlamentets och rådets direktiv nr 97/9/EG av den 3 mars 1997 om system för ersättning till investerare 22

Kommissionen

97/197/EG:

- * Kommissionens beslut av den 18 mars 1997 om ändring av beslut 94/446/EG om villkoren för import från tredje land av ben och benprodukter, horn och hornprodukter, hovar och hovprodukter, utom mjöl därav, avsedda för vidare bearbetning till produkter som inte är avsedda som livsmedel eller djurfoder ⁽¹⁾ 32

97/198/EG:

- * Kommissionens beslut av den 25 mars 1997 om fastställande av djurhälso-krav och veterinärintyg för import av bearbetat animaliskt protein från vissa tredje länder som använder alternativa värmebehandlingssystem och om ändring av kommissionens beslut 94/344/EG ⁽¹⁾ 36

97/199/EG:

- * Kommissionens beslut av den 25 mars 1997 om fastställande av djurhälso-krav och veterinärintyg för import av sällskapsdjurfoder i hermetiskt till-slutna behållare från vissa tredje länder som använder alternativa värmebe-handlingssystem och om ändring av kommissionens beslut 94/309/EG ⁽¹⁾ 44

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EKSG, EG, EURATOM) nr 542/97

av den 13 mars 1997

om tillämpliga korrigeringskoefficienter från och med den 1 juli 1996 för lön till Europeiska gemenskapens tjänstemän stationerade i tredje land

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av ett gemensamt råd och en gemensam kommission för Europeiska gemenskaperna,

med beaktande av tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda vid gemenskaperna, fastställda genom förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (Euratom, EKSG, EG) nr 2485/96⁽²⁾, särskilt artikel 13 första stycket i bilaga X,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

Det är lämpligt att beakta levnadskostnadernas utveckling i länder utanför gemenskapen och att följaktligen, med verkan från den 1 juli 1996, anpassa korrigeringskoefficienterna för lön som betalas ut i respektive anställningslands valuta till tjänstemän stationerade i tredje land.

Enligt bestämmelserna i bilaga X i tjänsteföreskrifterna skall rådet fastställa korrigeringskoefficienterna var sjätte månad. Det är nu därför dags att fastställa nya koefficienter för följande sexmånadersperioder.

De korrigeringskoefficienter som gäller för tiden från den 1 juli 1996 och som utgjort grund för betalning enligt en tidigare förordning skall kunna medföra retroaktiva justeringar av lönerna (uppåt eller nedåt).

Det är lämpligt att föreskriva retroaktiv ersättning i fall då korrigeringskoefficienterna leder till höjningar.

Det är lämpligt att föreskriva återbetalning av vad som uppburits för mycket i fall då korrigeringskoefficienterna leder till sänkningar för tiden mellan den 1 juli 1996 och

dagen för rådets beslut om korrigeringskoefficienter från den 1 juli 1996.

För att uppnå överensstämmelse i förhållande till de korrigeringskoefficienter som tillämpas inom gemenskapen för löner och pensioner till tjänstemän och andra anställda hos Europeiska gemenskaperna är det lämpligt att vidta åtgärder så att eventuell återbetalning inte i något fall kan gälla för mer än en period om sex månader bakåt i tiden räknad från beslutet om fastställande av koefficienterna och effekterna skall skulla spridas ut över högst tolv månader, räknat från dagen för detta beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Från och med den 1 juli 1996 fastställs korrigeringskoefficienterna för lön som utbetalas i anställningslandets valuta till de värden som anges i bilagan.

Växelkurserna för beräkningen av dessa löner skall vara de som gällde vid genomförandet av Europeiska gemenskapernas allmänna budget månaden före det datum som avses i första stycket.

Artikel 2

I enlighet med artikel 13 första stycket i bilaga X till tjänsteföreskrifterna skall rådet fastställa korrigeringskoefficienterna var sjätte månad. Rådet fastställer därför nya korrigeringskoefficienter med verkan från och med den 1 januari 1997.

Om korrigeringskoefficienterna leder till höjningar av lönerna skall institutionerna göra retroaktiva utbetalningar.

⁽¹⁾ EGT nr L 56, 4.3.1968, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 338, 28.12.1996, s. 1.

För tiden mellan den 1 juli 1996 och dagen för rådets beslut om de korrigeringskoefficienter som skall tillämpas från och med den 1 juli 1996 skall institutionerna retroaktivt justera lönerna nedåt om de nya koefficienterna ger anledning därtill.

De retroaktiva justeringar som innebär återbetalning av vad som uppburits för mycket skall emellertid inte i något fall gälla mer än en period om sex månader bakåt i tiden

räknad från beslutet om fastställande av koefficienterna, och återbetalningen skall kunna spridas ut över högst tolv månader, räknat från dagen för nämnda beslut.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 mars 1997.

På rådets vägnar

J. VAN AARTSEN

Ordförande

BILAGA

Tjänstgöringsland	Ekonomiska pariteter juli 1996	Växelkurser juni 1996 (**)	Korrigerings- koefficienter juli 1996 (***)
Albanien	2,2556249	3,6664956	61,52
Algeriet (*)	0	1,7800246	0,00
Angola	2468615,215	1011910,183	243,96
Antigua och Barbuda	0,081068	0,0859623	94,31
Argentina	0,0299492	0,0318279	94,10
Australien	0,0333145	0,0399664	83,36
Bangladesh	0,7777071	1,329363	58,50
Barbados	0,0544729	0,063674	85,55
Belize	0,0456028	0,063674	71,62
Benin	11,1971251	16,4725649	67,97
Bolivia (*)	0	0	0,00
Bosnie och Herzegovina (*)	0	0	0,00
Botswana	0,0647352	0,1056	61,30
Brasilien	0,0244446	0,0309521	79,98
Bulgarien	1,5568537	4,0390985	38,54
Burkina Faso	13,0420989	16,4725649	79,17
Burundi	7,4564554	8,9198109	83,59
Kanada	0,0296948	0,0437082	67,94
Centralafrikanska republiken	18,3698684	16,4725649	111,52
Chile	11,0214007	13,0191381	84,66
Colombia	23,1500329	34,0309682	68,03
Comorerna	11,0233646	12,3543728	89,23
Costa Rica	4,2914188	6,5397947	65,62
Cypern	0,0123438	0,0150657	81,93
Djibouti	6,6312349	5,6580287	117,20
Dominikanska republiken	0,3064145	0,4097521	74,78
Egypten	0,0632051	0,1058896	59,69
Ekvatorialguinea	13,2482031	16,4725649	80,43
Elfenbenskusten	15,259141	16,4725649	92,63
Eritrea (*)	0	0	0,00
Estland (*)	0	0	0,00
Etiopien	0,0725413	0,2012113	36,05
F.d. Jugoslavien (*)	0	0,1605575	0,00
Fiji	0,0316962	0,0436567	72,60
Filippinerna	0,4918452	0,817929	60,13
Förenta staterna (New York)	0,0297365	0,031837	93,40
Förenta staterna (Washington)	0,0259319	0,031837	81,45
Gabon	20,1557622	16,4725649	122,36
Gambia	0,2471755	0,3068708	80,55
Georgien	0,0261629	0,031837	82,18
Ghana	18,8697439	51,4588586	36,67
Grenada	0,0793511	0,0859623	92,31
Guinea	32,1593765	31,8684471	100,91
Guinea-Bissau	457,1247205	736,1059993	62,10
Guyana	2,6616635	4,4734723	59,50
Haiti (*)	0	0,5093984	0,00
Hongkong	0,2497118	0,24833	100,56
Indien	0,4445627	1,0951103	40,60
Indonesien	59,0410903	73,713696	80,10
Israel	0,1092398	0,103598	105,45
Jamaica	0,6155779	1,2351779	49,84
Japan	5,3131863	3,3998572	156,28
Jordanien	0,0141788	0,0222084	63,84
Kamerun	15,1617187	16,4725649	92,04
Kap Verde	1,9902843	2,6755137	74,39
Kazakstan	0,0342607	0,031837	107,61

Tjänstgöringsland	Ekonomiska pariteter juli 1996	Växelkurser juni 1996 (**)	Korrigerings- koefficienter juli 1996 (***)
Kenya	1,1767997	1,8240187	64,52
Kina	0,2073044	0,2651535	78,18
Kongo	15,8847088	16,4725649	96,43
Lesotho	0,0703153	0,1392874	50,48
Lettland (*)	0	0	0,00
Libanon	47,0506759	49,3193924	95,40
Liberia (*)	0	0,031837	0,00
Litauen (*)	0	0	0,00
Madagaskar	68,2662146	125,2348153	54,51
Malawi	0,1880859	0,4882336	38,52
Mali	13,9842377	16,4725649	84,89
Malta	0,009066	0,0116159	78,05
Marocko	0,1961727	0,2803241	69,98
Mauretanien	3,3068724	4,3023706	76,86
Mauritius	0,4316361	0,6136099	70,34
Mexiko	0,1181044	0,2363899	49,96
Moçambique	194,4173606	351,4938489	55,31
Namibia	0,0874029	0,1392874	62,75
Nederländska Antillerna	0,0450799	0,0566701	79,55
Niger	13,0819304	16,4725649	79,42
Nigeria	1,0355024	2,6266022	39,42
Norge	0,2576376	0,2080862	123,81
Nya Kaledonien	3,6821563	2,9949984	122,94
Pakistan	0,6604226	1,1055954	59,73
Papua Nya Guinea	0,0380214	0,0406058	93,64
Peru	0,0627747	0,0767578	81,78
Polen	716,1510829	849,5454932	84,30
Tjeckien	0,5561112	0,8873902	62,67
Rumänien	39,1804024	93,949643	41,70
Rwanda (*)	0	9,6237128	0,00
Ryssland	0,0386537	0,031837	121,41
Salomonöarna	0,0986771	0,1049043	94,06
Schweiz	0,0489475	0,0399074	122,65
Senegal	12,2688129	16,4725649	74,48
Sierra Leone	22,4305825	27,2643001	82,27
Slovakien	0,5873548	0,986096	59,56
Slovenien	3,6983593	4,4347865	83,39
Somalia (*)	0	83,4097923	0,00
Sri Lanka (*)	0	0	0,00
Sudan	1,0457249	3,7854412	27,62
Surinam	7,0786481	12,7985256	55,31
Swaziland	0,0610639	0,1392874	43,84
Sydafrika (Kapstaden)	0,0892687	0,1392874	64,09
Sydafrika (Pretoria)	0,0848823	0,1392874	60,94
Sydkorea	23,5938015	24,7917493	95,17
Syrien	0,9122293	1,3371487	68,22
São Tomé och Príncipe (*)	0	0	0,00
Tanzania	8,3323384	18,5154326	45,00

Tjänstgöringsland	Ekonomiska pariteter juli 1996	Växelkurser juni 1996 (**)	Korrigerings- koefficienter juli 1996 (***)
Tchad	12,9296478	16,4725649	78,49
Thailand	0,5818168	0,7861635	74,01
Togo	13,1436828	16,4725649	79,79
Tongo	0,0335283	0,0395695	84,73
Trinidad och Tobago	0,1006786	0,1885547	53,39
Tunisien	0,0191265	0,0305614	62,58
Turkiet	1600,309282	2492,273951	64,21
Uganda	21,0489094	31,7803343	66,23
Ukraina	0,0343746	0,031837	107,97
Ungern	3,5476908	4,8503662	73,14
Uruguay	0,2185239	0,2476903	88,22
Vanuatu	3,4230266	3,5308241	96,95
Venezuela	6,573016	14,9195834	44,06
Vietnam	125,6336345	348,9305279	36,01
Västbanken — Gazaremsan (*)	0	0	0,00
Västsamoa	0,0582731	0,0764584	76,22
Zaire (*)	0	1089,324619	0,00
Zambia	22,644138	39,1711387	57,81
Zimbabwe	0,1460063	0,3101833	47,07

(*) Inte tillgänglig.

(**) BEF 1 = nationell valuta

Georgien, Kazakstan, Ryssland, Ukraina = USD.

(***) Bryssel = 100.

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 543/97

av den 17 mars 1997

om ändring av förordning (EEG) nr 1107/70 om stöd till transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 75 och 94 i detta,

med beaktande av Kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

i enlighet med det i artikel 189c i fördraget angivna förfarandet⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

1. Genom rådets förordning (EEG) nr 1107/70 av den 4 juni 1970 om stöd till transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar⁽⁴⁾ får medlemsstaterna möjlighet att bygga ut kombinerade transporter genom att sådant stöd beviljas som avser investeringar i infrastruktur, i fast och mobil utrustning som behövs för omlastning och i transportmaterial som är särskilt anpassad för kombinerade transporter och endast används i kombinerade transporter eller vilket avser driftskostnader för företag för de kombinerade transporter inom gemenskapen som går genom tredje lands territorium.
2. Med tanke på de ökande kraven på rörlighet och de därmed förknippade kraven och belastningarna på människor och miljö, och mot bakgrund av den för närvarande ytterst ojämna kostnadsfördelningen och kostnadsbelastningen mellan de olika transportslagen måste det skapas möjlighet att stärka eller öka stödet till miljövänliga transportslag.
3. Den nuvarande transportpolitiken har ännu inte praktiskt kunnat genomföra villkoren för en sund konkurrens mellan olika transportsätt, och den ekonomiska jämvikten i järnvägsföretagen har ännu inte uppnåtts.
4. Utvecklingen av kombinerade transporter åskådliggör att igångsättningsfasen för denna teknik ännu inte

har avslutats i alla regioner inom gemenskapen och att stödordningen av det skälet bör förlängas.

5. Det är lämpligt att låta den nuvarande stödordningen fortsätta att vara i kraft till och med den 31 december 1997, och det är lämpligt att rådet, på de villkor som anges i fördraget, beslutar om den ordning som skall tillämpas efter den dagen eller, i förekommande fall, villkoren för hur stödordningen skall upphöra.
6. Möjligheten att bevilja stöd för driftskostnader åt företag som bedriver kombinerade transporter med transitering över tredje lands territorium bör endast bibehållas för Schweiz och staterna i före detta Jugoslavien.
7. Beslut nr 75/327/EEG⁽⁵⁾, till vilket artikel 4 i förordning (EEG) nr 1107/70 refereras har upphävts genom artikel 13 i direktiv 91/440/EEG av den 29 juli 1991 om utvecklingen av gemenskapens järnvägar⁽⁶⁾, och det är följaktligen lämpligt att låta artikel 4 utgå.
8. De slags stöd som har beviljats för kombinerade transporter har hittills visat sig fungera tillfredsställande, och kontrollen av dem kan fortsättningsvis underlättas genom att de undantas från förfarandet i artikel 93.3 i fördraget.
9. Gemenskapen är ensam behörig att fastställa regler för det stöd som medlemsstaterna beviljar för transporter, och detta bör ske i form av en förordning.
10. Som följd av detta bör förordning (EEG) nr 1107/70 ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1107/70 ändras på följande sätt:

- 1) Artikel 3.1 e ändras på följande sätt:

— I första och tredje styckena skall den 31 december 1995 ersättas med den 31 december 1997.

⁽¹⁾ EGT nr C 253, 29.9.1995, s. 22.

⁽²⁾ EGT nr C 39, 12.2.1996, s. 102.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 29 februari 1996 (EGT nr C 78, 18.3.1996, s. 25), rådets gemensamma ståndpunkt av den 25 oktober 1996 (EGT nr C 372, 9.2.1996, s. 1) och Europaparlamentets beslut av den 19 februari 1997 (EGT nr C 85, 17.3.1997).

⁽⁴⁾ EGT nr L 130, 15.6.1970, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3578/92 (EGT nr L 364, 12.12.1992, s. 11).

⁽⁵⁾ Rådets beslut 75/327/EEG av den 20 maj 1975 om sanering av järnvägsföretagens situation och harmonisering av reglerna för de ekonomiska förbindelserna mellan dessa företag och staterna (EGT nr L 152, 12.6.1975, s. 3).

⁽⁶⁾ EGT nr L 237, 24.8.1991, s. 25.

— I första stycket fjärde strecksatsen skall orden "genom Österrike" utgå.

lämnas till kommissionen, och redovisning skall ske vid budgetårets utgång."

2) Artikel 4 utgår.

Artikel 2

3) Artikel 5.2 ersätts med följande text:

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

"2. Stöd enligt artikel 3.1 e undantas från det förfarande som föreskrivs i artikel 93.3 i fördraget; preliminära uppgifter om sådant stöd skall vid varje års början

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 mars 1997.

På rådets vägnar

J. VAN AARTSEN

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 544/97

av den 25 mars 1997

om införandet av ursprungsintyg för vitlök som importerar från vissa tredje länder

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽¹⁾, särskilt artikel 31.2 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EEG) nr 1859/93 av den 12 juli 1993 om tillämpningen av systemet med importlicenser för vitlök från tredje land⁽²⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1662/94⁽³⁾, föreskrivs att all övergång till fri omsättning av vitlök i gemenskapen skall ske mot uppvisande av importlicens.

Till följd av införandet av en skyddsklausul för import av vitlök med ursprung i Kina har man de senaste åren kunnat iakttä en kraftig eller plötslig ökning av importen av denna produkt från vissa tredje länder som inte hör till de länder som traditionellt exporterar till gemenskapen.

På grundval av dessa iakttagelser och de upplysningar som kommissionen har erhållit råder det välgrundade tvivel beträffande det verkliga ursprunget för den vitlök som importerar från dessa länder. På grundval härav varskodde kommissionens behöriga enheter de ansvariga myndigheterna i medlemsstaterna. Denna import med tvivelaktigt ursprung har emellertid fortsatt och tilltagit i omfattning.

I syfte att stärka kontrollen och undvika all risk för snedvridning av handeln på grundval av felaktiga handlingar, bör det vid import av vitlök från dessa tredje länder krävas att ett ursprungsintyg skall uppvisas, som utfärdats av de behöriga nationella myndigheterna i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 56–62 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 89/97⁽⁵⁾. Av samma skäl bör det införas krav på direkttransport till gemenskapen av vitlök med ursprung i dessa tredje länder.

Införandet av detta system med ursprungsintyg kräver ett administrativt samarbete mellan gemenskapen och berörda tredje länder för att kommissionen skall i enlighet

med bestämmelserna i artiklarna 63–65 i förordning (EEG) nr 2454/93 erhålla erforderliga upplysningar om vilka myndigheter i vart och ett av dessa tredje länder som ansvarar för utfärdandet av ursprungsintyg. Så snart som dessa tredje länder har överlämnat dess uppgifter till kommissionen offentliggörs de i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, serie C. Så snart som detta offentliggörande ägt rum gäller denna förordning för samtliga berörda tredje länder. Det bör emellertid fastställas en tidsfrist på tre månader inom vilken erforderliga upplysningar skall insändas till kommissionen. Från och med utgången av denna tidsfrist skall denna förordning gälla för samtliga berörda länder, oberoende av om de har överlämnat erforderliga upplysningar till kommissionen eller inte.

Det är lämpligt att föreskriva särskilda bestämmelser för att undanta produkter som är på väg till gemenskapen från tillämpningen av denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för frukt och grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

All övergång till fri omsättning i gemenskapen för vitlök med ursprung i de tredje länder som anges i bilagan skall ske

- a) mot uppvisande av ursprungsintyg som utfärdats av dessa länders behöriga myndigheter i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 55–65 i förordning (EEG) nr 2454/93, och
- b) på villkor att produkten har transporterats direkt från dessa länder till gemenskapen.

Artikel 2

1. Följande produkter anses som transporterade direkt till gemenskapen från de tredje länder som anges i bilagan:

- a) Produkter för vilka transporten genomförs utan att något annat lands territorium passeras.
- b) Produkter för vilka transporten genomförs genom andra länders territorium än ursprungsländernas, med eller utan omlastning eller tillfällig mellanlagring i dessa länder, förutsatt att transporten genom dessa länder är berättigad av geografiska skäl eller beror enbart på att det är nödvändigt för transporten samt att produkterna

⁽¹⁾ EGT nr L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 170, 13.7.1993, s. 10.

⁽³⁾ EGT nr L 176, 9.7.1994, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT nr L 17, 21.1.1997, s. 28.

- står under tullmyndigheternas övervakning i landet för transitering eller mellanlagring,
 - inte har släppts ut i handeln eller övergått till konsumtion, och
 - inte har undergått någon annan behandling än eventuellt av- och omlastning eller någon annan behandling avsedd att bevara dem i oförändrat skick.
2. Bevis på att villkoren i punkt 1 b är uppfyllda skall företes genom att följande uppvisas för gemenskapens myndigheter:
- a) Ett enda transportdokument som är utfärdat i ursprungslandet och som täcker transporten genom transitlandet, eller
- b) ett intyg utfärdat av tullmyndigheterna i transitlandet som innehåller
- en exakt beskrivning av varorna,
 - datum för avlastning och omlastning eller eventuellt ombordtagning eller lossning, med angivande av fartyg,
 - bestyrkande av under vilka förhållanden varorna har förvarats i transitlandet, eller
- c) i avsaknad härav, andra bevishandlingar.

Artikel 3

Så snart samtliga tredje länder som anges i bilagan har överlämnat de upplysningar som krävs för att få till stånd det administrativa samarbetet, i enlighet med artiklarna 63–65 i förordning (EEG) nr 2454/93, skall dessa uppgifter offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, serie C.

Artikel 4

1. Denna förordning skall inte gälla produkter som håller på att transporteras till gemenskapen enligt artikel 2.
2. Produkter skall anses vara under transport till gemenskapen om följande villkor är uppfyllda:

- De har lämnat ursprungslandet innan denna förordning börjar tillämpas.
- De har transporterats från lastningsplatsen i ursprungslandet till lossningsplatsen i gemenskapen med stöd av ett giltigt transportdokument som har utfärdats innan denna förordning börjar tillämpas.

3. Berörda parter skall för tullmyndigheten framlägga tillfredsställande bevis på att de villkor som anges i punkt 2 har uppfyllts.

Myndigheten får dock ta hänsyn till att produkterna har lämnat ursprungslandet före den dag då denna förordning börjar tillämpas om ett av följande dokument tillhandahålls:

- Vid marin transport: konnossement, som visar att lastning ägt rum före datumet i fråga.
- Vid järnvägstransport: vagnbokning, som godkänts av järnvägsmyndigheten i ursprungslandet före datumet i fråga.
- Vid vägtransport: transportsedel eller annan transporthandling, som upprättats i ursprungslandet före datumet i fråga.
- Vid flygtransport: flygtransportsedeln, som skall visa att flygbolaget tagit emot produkterna för datumet i fråga.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den är tillämplig på samtliga tredje länder som anges i bilagan så snart som de upplysningar som avses i artikel 3 har offentliggjorts eller, i avsaknad härav, tre månader efter det att denna förordning har offentliggjorts.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 mars 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

*BILAGA***Förteckning över de tredje länder som anges i artikel 1.1**

Libanon
Iran
Förenade Arabemiraten
Vietnam

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 545/97

av den 25 mars 1997

om ändring av förordning (EG) nr 2368/96 om undantag från och ändring av förordning (EEG) nr 2456/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 805/68 vad beträffar offentlig intervention

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2222/96⁽²⁾, särskilt artiklarna 6.7 och 22a.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EG) nr 2368/96⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 242/97⁽⁴⁾, särskilt i artikel 1.1 a i denna, fastställs förteckningen över vilka ytterligare produkter som får köpas upp för intervention i Tyskland. Det är på grund av prisökningen på marknaden för dessa produkter lämpligt att utesluta dem från den förteckning över kvaliteter som får köpas upp för intervention i denna medlemsstat.

I artikel 1.3 i förordning (EG) nr 2368/96 föreskrivs maxivikten för slaktkroppar, genom undantag från artikel 3.2 h i kommissionens förordning (EEG) nr 2456/93⁽⁵⁾. Det är lämpligt att tillfälligt behålla detta undantag för anbudsinfordringarna i april, maj och juni 1997.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 2368/96 ändras på följande sätt:

1. I artikel 1:

- a) I punkt 1 a skall "Tyskland — Kategori A, klass O2 och O3" utgå.
- b) Punkt 3 skall ersättas med följande:

"3. Genom undantag från artikel 4.2 h i förordning (EEG) nr 2456/93 får vikten på de slaktkroppar som anges i bestämmelsen ovan inte överstiga följande nivåer:

- a) 360 kg för slaktkroppar av djur i kategorierna A och C som omfattas av konformationsklasserna U, R och O:
- b) 450 kg för slaktkroppar av djur i kategori A som omfattas av konformationsklasserna S och E."

2. I artikel 3 skall andra stycket ersättas med följande:

"Artikel 1 skall tillämpas för de anbudsinfordringar som inleds i april och juni 1997."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 mars 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EGT nr L 296, 21.11.1996, s. 50.

⁽³⁾ EGT nr L 323, 13.12.1996, s. 6.

⁽⁴⁾ EGT nr L 40, 11.2.1997, s. 14.

⁽⁵⁾ EGT nr L 225, 4.9.1993, s. 4.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 546/97

av den 25 mars 1997

om ändring av förordning (EG) nr 414/97 om undantagsåtgärder till stöd för grisköttsmarknaden i Tyskland

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2759/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för griskött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94⁽²⁾, särskilt artiklarna 20 och 22 andra stycket, och

med beaktande av följande:

På grund av att klassisk svinpest utbrutit i vissa produktionsområden i Tyskland har undantagsåtgärder till stöd för grisköttsmarknaden vidtagits för denna medlemsstat genom kommissionens förordning (EG) nr 414/97⁽³⁾.

Det bör tillåtas att slaktkroppar av slaktsvin används vid tillverkningen av bearbetade produkter som har värmebehandlats för att varje hälsorisk skall undvikas. Det bör fastställas att dessa produkter skall exporteras för att störningar på gemenskapens marknad skall undvikas. Exportbidrag bör inte beviljas med tanke på att förädlingsindustrin kan få sina leveranser till relativt låga priser. De traditionella handelsförbindelserna med tredje land bör upprätthållas när det gäller dessa produkter och varje störning av marknaderna i dessa länder bör undvikas. Det bör föreskrivas en individuell märkning av konserverburkarna för att risken för att de skall återimporteras till Europeiska gemenskapen skall undvikas.

Transportkostnader bör dras av från det stöd som beräknas i enlighet med bestämmelserna i artikel 4.1 i förordning (EG) nr 414/97, eftersom transportkostnaderna inom ramen för undantagsåtgärderna, till skillnad från när det gäller vanlig saluföring, inte finansieras av producenten.

Det bör tas hänsyn till den ändring av de zoner som omfattas av hälsorestriktioner och restriktioner när det gäller avsättning som gjorts med anledning av att nya fall av klassisk svinpest konstaterats i Niedersachsen, genom att bilaga I till förordning (EG) nr 414/97 ändras och genom att bilaga II ersätts av en ny bilaga.

En snabb och effektiv tillämpning av undantagsåtgärderna till stöd för marknaden är ett av de bästa tillvägagångs-

sätten för att bekämpa spridningen av klassisk svinpest. Det är därför motiverat att tillämpa de flesta av bestämmelserna i denna förordning från och med den 18 mars 1997.

Förvaltningskommittén för griskött har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 414/97 ändras på följande sätt:

1. Artikel 3 skall ersättas med följande:

"Artikel 3

Samma dag som djuren levereras skall de ha vägts och slaktats på ett sätt som förhindrar att sjukdomen sprids.

De skall utan dröjsmål transporteras till en konverteringsanläggning och bearbetas till produkter som omfattas av KN-nummer 1501 00 11, 1506 00 00 och 2301 10 00, i enlighet med bestämmelserna i artikel 3 i direktiv 90/667/EEG.

Slaktsvinen får dock transporteras till ett slakteri där de skall slaktas omedelbart och får förvaras i ett kylrum som hela eller halva slaktkroppar.

Dessa verksamheter skall genomföras under de tyska myndigheternas ständiga tillsyn."

2. Följande artikel skall införas:

"Artikel 3a

1. Genom undantag från artikel 3 får de tyska myndigheterna besluta att använda slaktkropparna vid tillverkningen av bearbetade produkter som omfattas av KN-nummer 1602. I detta fall skall köttet värmebehandlas så att den inre temperaturen uppgår till minst 70 °C.

Kvantiteten bearbetade produkter får inte överskrida 4 000 ton.

2. De bearbetade produkter som avses i punkt 1 skall exporteras. Exportbidrag skall inte beviljas. De behöriga myndigheterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att dessa bestämmelser följs och skall underrätta kommissionen om dessa.

⁽¹⁾ EGT nr L 282, 1.11.1975, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 105.

⁽³⁾ EGT nr L 62, 4.3.1997, s. 29.

Dessa åtgärder skall bland annat innebära att aktörerna skall vara ålagda att var femtonde dag lämna uppgifter om exporten och att fullgöra exportformalitetskraven i Tyskland, samt att på exportdeklarationen och i förekommande fall på kontroll exemplet T5 ange följande:

'Förordning (EG) nr 414/97, export utan bidrag'

3. De tyska myndigheterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de hela eller halva slaktkropparna bearbetas fullständigt och att veterinärbestämmelserna i fråga om lagring, transport och bearbetning följs. Åtgärderna skall innebära de behöriga myndigheterna fortlöpande utför kontroller på plats av bearbetningen av köttet. Tyskland skall inom 15 dagar från antagandet av denna förordning underrätta kommissionen om de praktiska åtgärder för administration och kontroll som landet har vidtagit.

4. Vinsten från de tyska myndigheternas försäljning av kött från slaktade grisar skall delas mellan gemenskapen och Tyskland på grundval av den fördelningskala som används för beviljande av stöd. Eventuella förluster till följd av försäljningen skall inte belasta gemenskapens budget. De tyska myndigheternas försäljning av kött till förädlingsindustrin skall ske genom anbudsinfordran.

5. Tyskland skall på lämpligt sätt säkerställa att försäljningen av bearbetade produkter som omfattas av KN-nummer 1602 sker under rättvisa konkurrensförhållanden och inte ger upphov till oskälig vinst för aktörerna.

6. De tyska myndigheterna skall regelbundet underrätta kommissionen om försäljningen, särskilt om uppnådda priser, sålda kvantiteter och bestämmelserän-

der. Myndigheterna skall underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits i enlighet med punkt 5.

7. Alla konservburkar skall märkas. Märkningstexten skall fastställas av de behöriga myndigheterna. Märkningen skall utföras genom att konservburkarna stämplas."

3. Artikel 4.1 skall ersättas med följande:

"1. För slaktsvin med en genomsnittsvikt på minst 120 kg per parti, skall det stöd som avses i artikel 1.1, fritt gården, motsvara det marknadspris för slaktkroppar av klass E enligt artikel 4.2 i förordning (EEG) nr 2759/75, kommissionens förordning (EEG) nr 3537/89 och kommissionens förordning (EEG) nr 2123/89 som noterats i Tyskland under veckan före den vecka då slaktsvinen levereras till de behöriga myndigheterna, minskat med transportkostnaderna om 2,8 ecu/100 kg slaktkroppsvikt."

4. Texten i bilaga I till denna förordning skall läggas till i bilaga I.

5. Bilaga II skall ersättas med bilaga II till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Bestämmelserna i artikel 1.1, 1.2, 1.4 och 1.5 skall tillämpas från och med den 18 mars 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 mars 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

	"Niedersachsen
Slaktsvin	2 500
Smågrisar	3 000"

*BILAGA II**"BILAGA II*

1. I delstaten Nordrhein-Westfalen, skydds- och övervakningszonerna i följande distrikt:

- Paderborn,
- Soest,
- Gütersloh,
- Lippe.

2. I delstaten Mecklenburg-Vorpommern, skydds- och övervakningszonerna i följande distrikt:

Samtliga distrikt med undantag av Nordwestmecklenburg och Ludwigslust.

3. I delstaten Niedersachsen, skydds- och övervakningszonerna i följande distrikt:

- Lüchow-Dannenberg,
 - Uelzen."
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 547/97

av den 25 mars 1997

om ändring av exportbidrag för nötkött

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av
den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av
marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förord-
ning (EG) nr 2222/96⁽²⁾ särskilt artikel 13 i denna, och

med beaktande av följande:

Exportbidragen för nötkött fastställs i kommissionens
förordning (EG) nr 379/97⁽³⁾.

Till följd av att de närmare bestämmelserna i förordning
(EG) nr 379/97 tillämpas på de uppgifter som kommis-
sionen känner till, bör exportbidragen för de produkter

som anges i bilagan till den här förordningen ändras till
de belopp som anges i den.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidrag som avses i artikel 13 i förordning (EEG)
nr 805/68 slås fast i bilaga I till förordningen (EG) nr
379/97 skall ändras för de produkter som anges i bilagan
till den här förordningen till de belopp som anges i den.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 26 mars 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 mars 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EGT nr L 296, 21.11.1996, s. 50.

⁽³⁾ EGT nr L 60, 1.3.1997, s. 35.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 25 mars 1997 om ändring av exportbidrag för nötkött

<i>(ecu/100 kg)</i>			<i>(ecu/100 kg)</i>		
Produktnummer	Bestämmelse-land	Bidrag (7)	Produktnummer	Bestämmelse-land	Bidrag (7)
		— Levande vikt —			— Nettovikt —
0102 10 10 9120	01	68,50	0201 20 20 9120	02	95,00
0102 10 10 9130	02	45,50		03	66,00
	03	31,50		04	33,00
	04	15,50	0201 20 30 9110 (1)	02	93,50
0102 10 30 9120	01	68,50		03	64,50
0102 10 30 9130	02	45,50		04	31,50
	03	31,50	0201 20 30 9120	02	69,00
	04	15,50		03	48,50
0102 10 90 9120	01	68,50		04	24,00
0102 90 41 9100	02	60,50	0201 20 50 9110 (1)	02	163,50
0102 90 51 9000	02	45,50		03	109,00
	03	31,50		04	54,00
	04	15,50	0201 20 50 9120	02	120,50
0102 90 59 9000	02	45,50		03	83,50
	03	31,50		04	41,50
	04	15,50	0201 20 50 9130 (1)	02	93,50
0102 90 61 9000	02	45,50		03	64,50
	03	31,50		04	31,50
	04	15,50	0201 20 50 9140	02	69,00
0102 90 69 9000	02	45,50		03	48,50
	03	31,50		04	24,00
	04	15,50	0201 20 90 9700	02	69,00
0102 90 71 9000	02	60,50		03	48,50
	03	40,00		04	24,00
	04	20,00	0201 30 00 9050	05 (4)	100,00
0102 90 79 9000	02	60,50		07 (4a)	100,00
	03	40,00	0201 30 00 9100 (2)	02	228,00
	04	20,00		03	156,50
0201 10 00 9110 (1)	02	93,50		04	78,00
	03	64,50	0201 30 00 9150 (6)	06	200,50
	04	31,50		08	121,00
0201 10 00 9120	02	69,00		09	111,00
	03	48,50	0201 30 00 9190 (6)	03	93,50
	04	24,00		04	47,00
0201 10 00 9130 (1)	02	129,00		06	108,50
	03	86,50		02	95,50
	04	43,50		03	63,00
0201 10 00 9140	02	95,00		04	31,50
	03	66,00		06	77,00
	04	33,00			
0201 20 20 9110 (1)	02	129,00			
	03	86,50			
	04	43,50			

<i>(ecu/100 kg)</i>			<i>(ecu/100 kg)</i>		
Produktnummer	Bestämmelse-land	Bidrag (?)	Produktnummer	Bestämmelse-land	Bidrag (?)
		— Nettovikt —			— Nettovikt —
0202 10 00 9100	02	69,00	1602 50 10 9120	02	110,00 (8)
	03	48,50		03	88,50 (8)
	04	24,00		04	88,50 (8)
0202 10 00 9900	02	95,00	1602 50 10 9140	02	97,50 (8)
	03	66,00		03	78,00 (8)
	04	33,00		04	78,00 (8)
0202 20 10 9000	02	95,00	1602 50 10 9160	02	78,00 (8)
	03	66,00		03	63,00 (8)
	04	33,00		04	63,00 (8)
0202 20 30 9000	02	69,00	1602 50 10 9170	02	52,00 (8)
	03	48,50		03	41,50 (8)
	04	24,00		04	41,50 (8)
0202 20 50 9100	02	120,50	1602 50 10 9190	02	52,00
	03	83,50		03	41,50
	04	41,50		04	41,50
0202 20 50 9900	02	69,00	1602 50 10 9240	02	—
	03	48,50		03	—
	04	24,00		04	—
0202 20 90 9100	02	69,00	1602 50 10 9260	02	—
	03	48,50		03	—
	04	24,00		04	—
0202 30 90 9100	05 (4)	100,00	1602 50 10 9280	02	—
	07 (4a)	100,00		03	—
				04	—
0202 30 90 9400 (6)	08	121,00	1602 50 31 9125	01	108,00 (5)
	09	111,00	1602 50 31 9135	01	63,00 (8)
	03	93,50	1602 50 31 9195	01	31,00
	04	47,00	1602 50 31 9325	01	96,50 (5)
	06	108,50	1602 50 31 9335	01	56,50 (8)
0202 30 90 9500 (6)	02	95,50	1602 50 31 9395	01	31,00
	03	63,00	1602 50 39 9125	01	108,00 (5)
	04	31,50	1602 50 39 9135	01	63,00 (8)
	06	77,00	1602 50 39 9195	01	31,00
0206 10 95 9000	02	95,50	1602 50 39 9325	01	96,50 (5)
	03	63,00	1602 50 39 9335	01	56,50 (8)
	04	31,50	1602 50 39 9395	01	31,00
	06	77,00	1602 50 39 9425	01	71,00 (5)
0206 29 91 9000	02	95,50	1602 50 39 9435	01	41,50 (8)
	03	63,00	1602 50 39 9495	01	31,00
	04	31,50	1602 50 39 9505	01	31,00
	06	77,00	1602 50 39 9525	01	71,00 (5)
0210 20 90 9100	02	80,00	1602 50 39 9535	01	41,50 (8)
	04	47,50	1602 50 39 9595	01	31,00
0210 20 90 9300	02	99,00			
0210 20 90 9500 (3)	02	99,00			

(ecu/100 kg)			(ecu/100 kg)		
Produktnummer	Bestämmelseland	Bidrag (?)	Produktnummer	Bestämmelseland	Bidrag (?)
		— Nettovikt —			— Nettovikt —
1602 50 39 9615	01	31,00	1602 50 80 9495	01	31,00
1602 50 39 9625	01	14,00	1602 50 80 9505	01	31,00
1602 50 39 9705	01	—	1602 50 80 9515	01	14,00
1602 50 39 9805	01	—	1602 50 80 9535	01	41,50 (8)
1602 50 39 9905	01	—	1602 50 80 9595	01	31,00
1602 50 80 9135	01	63,00 (8)	1602 50 80 9615	01	31,00
1602 50 80 9195	01	31,00	1602 50 80 9625	01	14,00
1602 50 80 9335	01	56,50 (8)	1602 50 80 9705	01	—
1602 50 80 9395	01	31,00	1602 50 80 9805	01	—
1602 50 80 9435	01	41,50 (8)	1602 50 80 9905	01	—

- (1) För tillämpning av undernummer erfordras att det certifikat som anges i bilagan till den ändrade förordningen (EEG) nr 32/82 framläggs.
- (2) För tillämpning av undernummer erfordras att villkoret i den ändrade förordningen (EEG) nr 1964/82 är uppfyllt.
- (3) Exportbidraget för nötkött i saltlake beviljas för nettovikten, efter det att vikten på saltlaken dragits av.
- (4) I enlighet med föreskrifterna i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2973/79 (EGT nr L 336, 29.12.1979, s. 44).
- (4a) I enlighet med föreskrifterna i kommissionens ändrade förordning (EG) nr 2051/96 (EGT nr L 274, 26.10.1996, s. 18).
- (5) EGT nr L 221, 19.8.1984, s. 28.
- (6) Innehållet av magert nötkött utan fett fastställs i enlighet med förfarandet i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 2429/86 (EGT nr L 210, 1.8.1986, s. 39).
- (7) I artikel 13.10 i den ändrade förordningen (EEG) nr 805/68 fastställs att exportbidrag inte skall beviljas för produkter som importeras från tredje land och åter exporteras till tredje land.
- (8) Exportbidraget beviljas endast för produkter som framställts i enlighet med förfarandet i artikel 4 i rådets ändrade förordning (EEG) nr 565/80.
- Obs!* De beskrivningar som svarar mot produktnumren och fotnoterna är fastställda i den ändrade förordningen (EEG) nr 3846/87.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 548/97

av den 25 mars 1997

om avvisande av ansökningar om exportlicens för produkter inom nötköttssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2222/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1445/95 av den 26 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser inom nötköttssektorn och om upphävande av förordning (EG) nr 2377/80⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 266/97⁽⁴⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

med beaktande av följande:

Mängden ansökningar om förutfastställelse av exportbidrag är större än vanligt. Det har därför beslutats att alla

ansökningar om exportlicenser inom nötköttssektorn inlämnade den 20 mars 1997 skall avvisas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I enlighet med artikel 10.2 i förordning (EG) nr 1445/95 skall ansökningar om exportlicenser om förutfastställelse av exportbidrag för produkter inom nötköttssektorn inlämnade under perioden från den 20 till den 25 mars 1997 avvisas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 26 mars 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 mars 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EGT nr L 296, 21.11.1996, s. 50.

⁽³⁾ EGT nr L 143, 27.6.1995, s. 35.

⁽⁴⁾ EGT nr L 45, 15.2.1997, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 549/97

av den 25 mars 1997

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2375/96⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitik⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-

rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 26 mars 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 mars 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT nr L 325, 14.12.1996, s. 5.

⁽³⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 25 mars 1997 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

<i>(ecu/100 kg)</i>			
KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import	
0702 00 15	204	65,2	
	212	102,8	
	624	129,8	
	999	99,3	
0707 00 15	052	161,8	
	999	161,8	
0709 10 10	220	197,5	
	999	197,5	
0709 90 73	052	81,7	
	204	64,9	
	999	73,3	
0805 10 01, 0805 10 05, 0805 10 09	052	49,2	
	204	44,5	
	212	52,8	
	220	29,3	
	400	38,2	
	448	25,2	
	600	42,2	
	624	51,3	
	999	41,6	
	0805 30 20	052	115,0
600		81,3	
999		98,2	
0808 10 51, 0808 10 53, 0808 10 59	060	60,2	
	388	100,4	
	400	99,9	
	404	99,0	
	508	86,7	
	512	71,3	
	524	69,1	
	528	68,3	
	999	81,9	
	0808 20 31	052	122,5
		388	63,5
400		82,0	
512		63,4	
528		68,0	
	999	79,9	

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 68/96 (EGT nr L 14, 19.1.1996, s. 6).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV nr 97/9/EG

av den 3 mars 1997

om system för ersättning till investerare

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 57.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Europeiska monetära institutets yttrande⁽³⁾,

i enlighet med det i artikel 189b i fördraget angivna förfarandet⁽⁴⁾, och mot bakgrund av det den 18 december 1996 av förlikningskommittén godkända gemensamma utkastet, och

med beaktande av följande:

1. Rådet antog den 10 maj 1993 direktiv 93/22/EEG om investeringstjänster inom värdepappersområdet⁽⁵⁾. Detta direktiv utgör ett viktigt verktyg för att förverkliga den inre marknaden för värdepappersföretag.
2. I direktiv 93/22/EEG fastställs de försiktighetsregler som värdepappersföretag ständigt måste iaktta, i synnerhet de regler som syftar till att i största möjliga utsträckning skydda investerarnas rättigheter vad avser deras medel eller instrument.
3. Inget tillsynssystem kan dock garantera fullständig säkerhet, i synnerhet inte när det är fråga om bedrägerier.
4. Skyddet för investerare och ett fortsatt förtroende för det finansiella systemet är viktiga beståndsdelar för att den inre marknaden på det här området skall fullbordas och fungera på ett riktigt sätt. Därför är det nödvändigt att varje medlemsstat förfogar över ett system för ersättning till investerare som garanterar en lägsta gemensam skyddsnivå, åtminstone för små investerare, om ett värdepappersföretag inte skulle vara i stånd att fullgöra sina skyldigheter gentemot sina investeringskunder.
5. Små investerare skulle då kunna köpa investeringstjänster från värdepappersföretagens filialer inom gemenskapen, eller genom att anlita gränsöverskridande tjänster, med samma förtroende som om de anlidade inhemska värdepappersföretag, i vetskap om att de skulle vara berättigade till en lägsta gemensam skyddsnivå om ett värdepappersföretag inte skulle vara i stånd att fullgöra sina skyldigheter gentemot sina investeringskunder.
6. I avsaknad av en lägsta gemensam skyddsnivå och för att kunna ge investerarna ett gott skydd, kan en värdepappersföretag inom gemenskapen som bedriver verksamhet genom en filial eller genom att tillhandahålla tjänster i värdlandet att ansluta sig till värdlandets ersättningssystem, om dessa företag inte är anslutna till ett ersättningssystem för investerare i hemlandet, eller om detta system inte anses erbjuda ett likvärdigt skydd. Ett sådant krav skulle kunna inverka menligt på den inre marknads funktion.
7. Även om de flesta medlemsstater för närvarande har system för ersättning till investerare omfattar dessa som regel inte alla värdepappersföretag med en enda auktorisation enligt direktiv 93/22/EEG.
8. Alla medlemsstater bör därför så snart som möjligt åläggas att inrätta ett eller flera system för ersättning till investerare som alla värdepappersföretag i fråga skall vara anslutna till. Varje system måste omfatta de medel eller instrument som ett värdepappersföretag förfogar över med avseende på en investerares investeringstransaktioner och som, om företaget inte skulle vara i stånd att fullgöra sina skyldigheter gentemot sina investeringskunder, inte kan återställas till investeraren. Detta påverkar inte på något sätt de regler och förfaranden som är tillämpliga i varje medlemsstat vad gäller de beslut som skall fattas i händelse av obestånd eller när ett värdepappersföretag träder i likvidation.
9. Definitionen på ett värdepappersföretag innefattar de kreditinstitut som är auktoriserade att tillhandahålla investeringstjänster. Dessa kreditinstitut bör också vara skyldiga att ansluta sig till ett system för ersättning

⁽¹⁾ EGT nr C 321, 27.11.1993, s. 15 och EGT nr C 382, 31.12.1994, s. 27.

⁽²⁾ EGT nr C 127, 7.5.1994, s. 1.

⁽³⁾ Yttrandet avgivet den 28 juli 1995.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 19 april 1994 (EGT nr C 128, 9.5.1994, s. 85), rådets gemensamma ståndpunkt av den 23 oktober 1995 (EGT nr C 320, 30.11.1995, s. 9) och Europaparlamentets beslut av den 12 mars 1996 (EGT nr C 96, 1.4.1996, s. 28). Rådets beslut av den 17 februari 1997 och Europaparlamentets beslut av den 19 februari 1997 (EGT nr C 85, 17.3.1997).

⁽⁵⁾ EGT nr L 141, 11.6.1993, s. 27.

- till investerare med avseende på sin investeringsverksamhet. Men det är likväl inte nödvändigt att föreskriva att dessa kreditinstitut skall ansluta sig till två system, om ett av systemen uppfyller kraven såväl i detta direktiv som i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG⁽¹⁾ av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar. För de värdepappersföretag som också är kreditinstitut kan det dock i vissa fall vara svårt att upprätthålla en skillnad mellan de insättningar som omfattas av direktiv 94/19/EG och de medel som innehåses i samband med investeringsverksamheten. Medlemsstaterna bör därför ges möjlighet att bestämma vilket av de två direktiven som skall tillämpas.
10. I direktiv 94/19/EG ges medlemsstaterna rätt att undanta kreditinstitut från skyldigheten att tillhöra ett system för garanti av insättningar när kreditinstitutet tillhör ett system som skyddar själva kreditinstitutet, och särskilt garantier dess solvens. När ett kreditinstitut som tillhör ett sådant system också är ett värdepappersföretag bör medlemsstaterna även ha rätt att på vissa villkor befria företaget från skyldigheten att vara anslutet till ett system för ersättning till investerare.
 11. En harmoniserad miniminivå för ersättningen på 20 000 ecu per investerare bör vara tillräcklig för att skydda små investerares intressen om ett värdepappersföretag inte skulle vara i stånd att fullgöra sina skyldigheter gentemot sina investeringskunder. Det förefaller därför rimligt att fastställa den harmoniserade miniminivån till 20 000 ecu. Emellertid kan det bli nödvändigt med begränsade övergångsbestämmelser, liksom i direktiv 94/19/EG, i syfte att göra det möjligt för systemen för ersättning att inrätta sig efter denna nivå eftersom denna också skall gälla i de medlemsstater vilka, när detta direktiv antas, inte har tillgång till något sådant system.
 12. Samma nivå har fastställts i direktiv 94/19/EG.
 13. För att stimulera investeraren att välja värdepappersföretag med urskillning bör medlemsstaterna tillåtas att ställa krav på att investeraren själv bär en del av den förlust han har gjort. Skyddet för investeraren bör dock under alla omständigheter uppgå till minst 90 % av en förlust så länge som den utgivna ersättningens nivå inte når upp till miniminivån inom gemenskapen.
 14. Vissa medlemsstaters system erbjuder en högre skyddsnivå än den lägsta gemensamma skyddsnivån i detta direktiv, men det förefaller inte lämpligt att kräva en ändring av dessa system på denna punkt.
 15. Om system som erbjuder investerarna en högre skyddsnivå än den harmoniserade miniminivån behålls inom gemenskapen kan detta, inom samma territorium, leda till skillnader i ersättning och ojämlika konkurrensvillkor mellan de inhemska värdepappersföretagen och filialer från andra medlemsstater. I syfte att råda bot på dessa olägenheter bör filialer tillåtas att ansluta sig till sin värdmedlemsstats system så att de kan erbjuda sina investerare samma skydd som systemen i de länder i vilka de är belägna. Därför bör kommissionen i sin rapport om tillämpningen av detta direktiv ange i vilken utsträckning filialerna har använt sig av denna möjlighet, liksom vilka eventuella problem de kan ha haft eller eventuella problem som har uppstått i systemen för ersättning till investerare när bestämmelserna genomförs. Möjligheten att låta hemländernas system erbjuda kompletterande skydd av denna typ på de villkor som systemet ställer bör dock inte uteslutas.
 16. Störningar på marknaden kan uppstå om filialer till vissa värdepappersföretag som har sitt säte i en annan medlemsstat än i hemlandet erbjuder en högre skyddsnivå än de värdepappersföretag som är auktoriserade i värdmedlemsstaten. Det är inte lämpligt att nivå på eller omfattningen av skyddet i systemet för ersättning blir ett konkurrensmedel. Därför är det nödvändigt att, åtminstone inledningsvis, slå fast att varken nivå på eller omfattningen av det skydd som erbjuds av ett hemlands system till de investerare som har anlitat filialer i en annan medlemsstat får överstiga vare sig den högsta nivå eller den största omfattning som erbjuds av motsvarande system i värdmedlemsstaten. Eventuella störningar på marknaden skall utredas på ett tidigt stadium med utgångspunkt från den erfarenhet som förvärvats och mot bakgrund av utvecklingen i finanssektorn.
 17. Om en medlemsstat anser att vissa typer av investeringar eller särskilt angivna investerare inte har behov av något särskilt skydd, bör den ha möjlighet att undanta dessa från skydd enligt systemen för ersättning till investerare.
 18. Flera medlemsstater har system för ersättning till investerare som hanteras av särskilda professionella organisationer, medan andra medlemsstaters system har upprättats och administreras med hjälp av lagstiftning. Denna skillnad i rättslig ställning ger problem

(¹) EGT nr L 135, 31.5.1994, s. 5.

endast i ett avseende, och det är den obligatoriska anslutningen till och uteslutningen från systemen. Därför är det nödvändigt att vidta åtgärder för att begränsa de befogenheter som rymms inom systemen i detta avseende.

19. Investerarare bör ersättas utan onödigt dröjsmål så snart det konstaterats att kravet är berättigat. Det måste inom själva systemet finnas möjlighet att fastställa vad som är en rimlig frist inom vilken krav skall framställas. Att denna frist har löpt ut bör dock inte anföras som skäl mot en investerarare som haft giltig anledning att inte i tid göra sina krav gällande.
20. Information till investerararna om metoderna för ersättning är ett väsentligt inslag i skyddet. Enligt artikel 12 i direktiv 93/22/EEG är värdepappersföretag skyldiga att, innan de gör några affärer med investerararna, informera dem om en eventuell tillämpning av ett ersättningsssystem. Därför skall det i detta direktiv fastställas regler om information till personer som avser att göra investeringar om de ersättningsssystem som gäller för deras investeringstransaktioner.
21. En oregrerad användning i marknadsföringssyfte av uppgifter om belopp och omfattning i ersättningsssystemet skulle kunna påverka stabiliteten i det finansiella systemet eller investerararnas förtroende, och medlemsstaterna bör därför fastställa regler som begränsar användningen av sådana uppgifter.
22. I princip åläggs genom detta direktiv alla värdepappersföretag att ansluta sig till ett system för ersättning till investerarare. Emellertid har medlemsstaterna rätt att, enligt de direktiv som handlar om anslutningen av värdepappersföretag vilka har sina huvudkontor i tredje land, särskilt enligt direktiv 93/22/EEG, avgöra huruvida och på vilka villkor filialer till värdepappersföretag skall få utöva sin verksamhet på deras territorier. Sådana filialer har dock inte rätt att fritt tillhandahålla tjänster i enlighet med artikel 59 andra stycket i fördraget, inte heller kan de få tillstånd att etablera sig i andra medlemsstater än dem i vilka de redan är etablerade. Följaktligen skall en medlemsstat som har givit sådana filialer tillträde avgöra hur principerna i detta direktiv skall tillämpas på filialerna i enlighet med artikel 5 i direktiv 93/22/EEG, i syfte att skydda investerararna och upprätthålla det finansiella systemets integritet. Det är mycket viktigt att investerarare som anlitar sådana filialer har full kännedom om vilka metoder för ersättning som gäller för dem.
23. Det är inte nödvändigt att i detta direktiv harmonisera finansieringsmetoderna för systemen för ersättning

till investerarare, under förutsättning dels att kostnaden för dessa system i princip bärs av värdepappersföretagen själva, dels att den finansiella kapaciteten hos systemen står i rimlig proportion till deras åtaganden. Detta får dock inte innebära att stabiliteten i det finansiella systemet i medlemsstaten i fråga äventyras.

24. Detta direktiv innebär inte att medlemsstaterna eller deras behöriga myndigheter görs ansvariga gentemot investerararna, under förutsättning att ett eller flera system för ersättning till eller skydd av investerarare har upprättats och officiellt blivit godkända i enlighet med de villkor som anges i detta direktiv.
25. Sammanfattningsvis förefaller det nödvändigt med en harmoniserad miniminivå för ersättning till investerarare för fullbordandet av den inre marknaden beträffande värdepappersföretag, eftersom detta gör det möjligt för investerarare att med större förtroende göra affärer med värdepappersföretag, särskilt vad avser företag vilkas hemland är en annan medlemsstat och att undvika de svårigheter som kan uppstå till följd av tillämpningen av värdländernas inhemska bestämmelser om skydd för investerarare, vilka inte är samordnade på gemenskapsnivå. Ett bindande gemenskapsdirektiv är därför den enda lämpliga metoden för att nå det uppsatta målet, i den allmänna avsikten av system för ersättning till investerarare som motsvarar den nivå som anges i direktiv 93/22/EEG. I detta direktiv anges dock bara den harmoniserade miniminivå som krävs, och medlemsstaterna ges frihet att beskriva större omfattning av eller högre nivå på skyddet om de så önskar och ges även behövlig frihet vad gäller organiserandet och finansieringen av systemen för ersättning till investerarare.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I detta direktiv avses med

1. *värdepappersföretag*: ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 1.2 i direktiv 93/22/EEG, som är
— auktoriserat i enlighet med artikel 3 i direktiv 93/22/EEG, eller

- auktoriserat som kreditinstitut i enlighet med direktiv 77/780/EEG⁽¹⁾ och direktiv 89/646/EEG⁽²⁾ och vars auktorisation omfattar en eller flera investeringstjänster upptagna i avsnitt A i bilagan till direktiv 93/22/EEG.
2. *investeringsverksamhet*: varje investeringstjänst såsom detta begrepp definieras i artikel 1.1 i direktiv 93/22/EEG samt den tjänst som avses i punkt 1 i avsnitt C i bilagan till det direktivet.
3. *instrument*: de instrument som är upptagna i avsnitt B i bilagan till direktiv 93/22/EEG.
4. *investerare*: varje person som har anförtrott ett värdepappersföretag pengar eller instrument i samband med en investeringstjänst.
5. *filial*: ett driftställe som är en rättsligt osjälvständig del av ett värdepappersföretag och som tillhandahåller investeringstjänster som värdepappersföretaget har auktorisation att tillhandahålla. Alla driftställen som har inrättats i samma medlemsstat av ett värdepappersföretag med huvudkontor i en annan medlemsstat skall betraktas som en enda filial.
6. *gemensam investeringsverksamhet*: en investeringsverksamhet som utförs för två eller flera personers räkning eller som två eller flera personer har rättigheter till och som tecknas av en eller flera av dessa personer.
7. *behöriga myndigheter*: de myndigheter som definieras i artikel 22 i direktiv 93/22/EEG. Dessa myndigheter får, i förekommande fall, vara de som definieras i artikel 1 i rådets direktiv 92/30/EEG av den 6 april 1992 om gruppbaseerad tillsyn över kreditinstitut⁽³⁾.

Artikel 2

1. Varje medlemsstat skall säkerställa att ett eller flera system för ersättning till investerare införs och officiellt erkänns inom dess territorium. Förutom under sådana omständigheter som avses i andra stycket och i artikel 5.3,

⁽¹⁾ Rådets första direktiv (77/780/EEG) av den 12 december 1977 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut. (EGT nr L 322, 17.12.1977, s. 30). Direktivet senast ändrat genom direktiv 89/646/EEG (EGT nr L 386, 30.12.1989, s. 1).

⁽²⁾ Rådets andra direktiv (89/646/EEG) av den 15 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, samt med ändring av direktiv 77/780/EEG. (EGT nr L 386, 30.12.1989, s. 1). Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/30/EEG (EGT nr L 110, 28.4.1992, s. 52).

⁽³⁾ EGT nr L 110, 28.4.1992, s. 52.

får inget värdepappersföretag som är auktoriserat i medlemsstaten bedriva investeringsverksamhet om det inte är anslutet till ett sådant system.

En medlemsstat kan dock undanta ett kreditinstitut som omfattas av detta direktiv från skyldigheten att vara anslutet till ett system för ersättning till investerare, då kreditinstitutet enligt artikel 3.1 i direktiv 94/19/EEG redan är undantaget från skyldigheten att vara anslutet till ett system för garanti av insättningar, under förutsättning att det skydd och den information som ges till insättare också ges investerare på samma villkor och investerare därmed åtnjuter ett skydd som åtminstone är likvärdigt med det skydd som ges enligt ett system för ersättning till investerare.

En medlemsstat som utnyttjar denna möjlighet skall informera kommissionen om detta. Den skall särskilt lämna information om dessa skyddssystems egenskaper och vilka kreditinstitut som omfattas av dem med avseende på syftet med detta direktiv samt om senare ändringar i den information som har tillhandahållits. Kommissionen skall informera rådet om detta.

2. Ett system skall tillhandahålla skydd för investerare enligt artikel 4 antingen om

— de behöriga myndigheterna har konstaterat att ett värdepappersföretag, enligt deras uppfattning, för närvarande och av skäl som direkt hör samman med dess finansiella ställning, verkar sakna förmåga att kunna uppfylla sina förpliktelser med anledning av investerarens krav och att denna oförmåga inte endast är tillfällig, eller

— en rättslig myndighet av orsaker som direkt hör samman med ett värdepappersföretags finansiella ställning har meddelat ett avgörande som innebär att investerarens möjlighet att framställa krav mot företaget tillfälligt upphävs,

beroende på om konstaterandet eller avgörandet inträffar först.

Skydd skall tillhandahållas för krav som uppkommer på grund av ett värdepappersföretags oförmåga att

— betala tillbaka pengar som tillkommer eller tillhör investerare och som innehas för deras räkning i samband med investeringsverksamhet, eller

— till investerare lämna tillbaka finansiella instrument som tillhör dem och som innehas, handhas eller förvaltas för deras räkning i samband med investeringsverksamhet,

enligt de rättsliga och avtalsmässiga villkor som är tillämpliga.

3. Sådana krav på kreditinstitut som avses i punkt 2 som i en viss medlemsstat skulle omfattas av både detta direktiv och direktiv 94/19/EG skall av den medlemsstaten hänföras till ett system enligt något av dessa direktiv efter vad den staten finner lämpligt. Inget krav skall kunna ge ersättning mer än en gång enligt dessa direktiv.

4. Storleken av en investerares krav skall beräknas enligt de rättsliga och avtalsmässiga villkor, särskilda sådana som behandlar kvittning och motkrav som berättigar till ersättning som, vid tidpunkten för det konstaterande eller det avgörande som avses i punkt 2, gäller för uppskattningen av penningbeloppet eller värdet, där så är möjligt, fastställt i förhållande till marknadsvärdet på instrumenten som tillhör investeraren och som värdepappersföretaget inte förmår betala tillbaka eller återlämna.

Artikel 3

Krav som härrör från transaktioner i samband med något för vilket en fällande dom för penningtvätt har meddelats, enligt definition i artikel 1 i rådets direktiv 91/308/EEG av den 10 juni 1991 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar⁽¹⁾, skall uteslutas från all ersättning enligt system för ersättning till investerare.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att systemet tillhandahåller ett skydd som uppgår till minst 20 000 ecu per investerare vad gäller krav som avses i artikel 2.2.

Till och med den 31 december 1999 får medlemsstater i vilka skyddet, när detta direktiv antas, är lägre än 20 000 ecu, behålla denna lägre skyddsnivå, under förutsättning att den inte är lägre än 15 000 ecu. Denna möjlighet skall också ges medlemsstater på vilka övergångsbestämmelserna i artikel 7.1 andra stycket i direktiv 94/19/EG är tillämpliga.

2. En medlemsstat kan föreskriva att visa investerare skall vara undantagna från det skydd som systemet tillhandahåller eller skall ges en lägre skyddsnivå. Dessa undantag finns angivna i bilaga I.

3. Denna artikel skall inte hindra att bestämmelser som ger ett större eller mer omfattande skydd för investerare bibehålls eller antas.

4. En medlemsstat kan begränsa det skydd som anges i punkt 1 eller det som avses i punkt 3 till en bestämd procentsats av en investerares krav. Den skyddade procentsatsen skall dock uppgå till eller överstiga 90 % av kravet till

dess det belopp som skall betalas ut enligt systemet uppgår till 20 000 ecu.

Artikel 5

1. Om ett värdepappersföretag som enligt artikel 2.1 är skyldigt att vara anslutet till ett system inte uppfyller de förpliktelser som åligger det såsom anslutet till detta system, skall de behöriga myndigheter som har utfärdat dess auktorisation underrättas och, i samarbete med ersättningsystemet, vidta alla lämpliga åtgärder, inklusive användande av sanktioner, för att säkerställa att värdepappersföretaget uppfyller sina förpliktelser.

2. Om dessa åtgärder inte leder till att värdepappersföretaget uppfyller sina förpliktelser, kan systemet, om nationell lagstiftning tillåter uteslutning av en medlem, med de behöriga myndigheternas uttryckliga samtycke och med minst tolv månaders frist, meddela att det ämnar utesluta värdepappersföretaget från medlemskap i systemet. Skyddet enligt artikel 2.2 andra stycket skall fortsätta att gälla för investeringsverksamhet som utförts under denna period. Om värdepappersföretaget vid fristens utgång inte har uppfyllt sina förpliktelser kan ersättningsystemet, efter att återigen ha inhämtat de behöriga myndigheternas uttryckliga samtycke, genomföra uteslutningen.

3. Om nationell lagstiftning tillåter, och med uttryckligt samtycke från de behöriga myndigheter som har utfärdat värdepappersföretagets auktorisation, får ett värdepappersföretag som har uteslutits från ett system för ersättning till investerare fortsätta att tillhandahålla investeringstjänster om företaget, innan det uteslöts, hade vidtagit andra åtgärder för att garantera ett skydd för investerare som är åtminstone likvärdigt med det officiellt erkända systemet och har egenskaper som motsvarar det systemets.

4. Om ett värdepappersföretag som har föreslagits för uteslutning enligt punkt 2 inte kan vidta andra åtgärder som uppfyller de villkor som anges i punkt 3, skall de behöriga myndigheter som utfärdade dess auktorisation omedelbart återkalla den.

Artikel 6

Skyddet enligt artikel 2.2 andra stycket skall fortsätta att gälla efter det att värdepappersföretagets auktorisation återkallats för investeringsverksamhet som utförts fram till tidpunkten för återkallandet.

Artikel 7

1. Systemet för ersättning till investerare som enligt artikel 2.1 har införts och officiellt erkänts i en medlemsstat skall också omfatta investerare hos värdepappersföretagets filialer i andra medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT nr L 166, 28.6.1991, s. 77.

Till och med den 31 december 1999 får varken nivån på eller omfattningen, inklusive procentsatsen, av skyddet överstiga den maximala nivån eller den maximala omfattningen av det skydd som motsvarande system inom värdmedlemsstatens territorium ger. Före detta datum skall kommissionen utarbeta en rapport på grundval av de erfarenheter som har gjorts vid tillämpningen av detta stycke och av artikel 4.1 i direktiv 94/19/EG till vilket hänvisas ovan och bedöma om dessa bestämmelser behöver behållas. Kommissionen skall, om det är lämpligt, överlämna ett förslag till direktiv till Europaparlamentet och rådet i syfte att förlänga bestämmelsernas giltighetstid.

När nivån på eller omfattningen, inklusive procentsatsen, av det skydd som värdmedlemsstatens system för ersättning till investerare ger överstiger nivån på eller omfattningen av det skydd som ges i den medlemsstat i vilken ett värdepappersföretag är auktoriserat, skall värdmedlemsstaten säkerställa att det finns ett officiellt erkänt system inom dess territorium som en filial frivilligt kan ansluta sig till för att komplettera det skydd som dess investerare redan har genom filialens anslutning till systemet i hemlandet.

Det system som filialen anslutar sig till skall omfatta den kategori av institut som den tillhör eller närmast motsvarar i värdmedlemsstaten.

Medlemsstaterna skall säkerställa att objektiva och allmänt tillämpade villkor upprättas för filialers medlemsskap i alla investerarskyddssystem. Tillträde skall ske på villkor att de relevanta förpliktelserna vad avser anslutning är uppfyllda, särskilt vad avser betalning av bidrag och andra avgifter. Medlemsstaterna skall vid genomförandet av denna punkt följa de övergripande riktlinjer som anges i bilaga II.

2. Om en filial som enligt punkt 1 frivilligt har anslutit sig till ett system för ersättning till investerare inte uppfyller de förpliktelser som åligger den såsom ansluten till systemet, skall de behöriga myndigheter som utfärdade auktorisationen underrättas och, i samarbete med ersättningsystemet, vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att ovannämnda förpliktelser uppfylls.

Om filialen trots dessa åtgärder inte uppfyller de förpliktelser som anges i denna artikel kan ersättningssystemet efter en lämplig frist på minst tolv månader och med samtycke från de behöriga myndigheter som utfärdade auktorisationen, utesluta filialen. Investeringsverksamhet som utförts före dagen för uteslutningen skall fortsätta att vara skyddade av det frivilliga systemet efter denna dag. Investerare skall informeras om att det kompletterande skyddet har återkallats och från vilket datum detta gäller.

Artikel 8

1. Det skydd som avses i artikel 4.1, 4.3 och 4.4 skall tillämpas på investerarens sammanlagda krav på samma

värdepappersföretag enligt detta direktiv, oavsett antalet konton, valuta och lokalisering inom gemenskapen.

Medlemsstaterna får dock föreskriva att medel i andra valutor än medlemsstaternas och ecun skall vara uteslutna från skyddet eller ges ett lägre skydd. Denna möjlighet skall inte gälla instrument.

2. Varje investerares andel i en gemensam investeringsverksamhet skall tas med i beräkningen av det skydd som avses i artikel 4.1, 4.3 och 4.4.

Om särskilda bestämmelser saknas, skall krav fördelas lika mellan investerarna.

Medlemsstaterna kan besluta att krav som hänförs till en gemensam investeringsverksamhet som två eller flera personer är berättigade till som medlemmar i ett kompanjonskap, en sammanslutning eller en gruppering av liknande natur, som inte är en juridisk person, kan läggas samman och behandlas som om de kom från en investering gjord av en enda investerare vid beräkning av de beloppsgränser som anges i artikel 4.1, 4.3 och 4.4.

3. Om inte investeraren är faktiskt berättigad till de innehavda medlen eller värdepapperen, skall den person som är faktiskt berättigad erhålla ersättningen, förutsatt att den personen har blivit identifierad eller kan identifieras före dagen för det konstaterande eller det avgörande som avses i artikel 2.2.

Om flera personer är faktiskt berättigade skall, då de beloppsgränser som anges i artikel 4.1, 4.3 och 4.4 beräknas, hänsyn tas till vars och ens andel enligt de förvaltningen av medlen eller värdepapperen gällande arrangemangen.

Denna bestämmelse skall inte vara tillämplig på företag för kollektiva investeringar.

Artikel 9

1. I ersättningssystemet skall lämpliga åtgärder vidtas för att informera investerare om det konstaterande eller det avgörande som avses i artikel 2.2 och, om de skall få ersättning, betala ut denna till dem så snart som möjligt. Det får fastställas en tidsfrist inom vilken investerare skall inkomma med sina krav. Denna period får inte vara kortare än fem månader från dagen för ovannämnda konstaterande eller avgörande eller från dagen när konstaterandet eller avgörandet offentliggörs.

Att en sådan tidsfrist har löpt ut får dock inte åberopas av systemet i syfte att vägra en investerare skydd, när denne varit oförmögen att i tid framföra sina anspråk.

2. I systemet skall ersättning med anledning av investerarens krav kunna betalas ut så fort som möjligt och senast inom tre månader från det att det berättigade i kravet och ett belopp har fastställts.

Under extraordinära omständigheter och i särskilda fall kan genom ersättningssystemet hos den behöriga myndigheten ansökas om en förlängning av tidsfristen. Ingen sådan förlängning får överstiga tre månader.

3. Om en investerare eller en annan person som är berättigad till eller har ett intresse i en investeringsverksamhet har anklagats för en lagöverträdelse som har samband med penningtvätt enligt definitionen i artikel 1 i direktiv 91/308/EEG, kan ersättningssystemet tillfälligt inhibera alla betalningar i väntan på domstolens dom, oavsett den tidsfrist som fastställs i punkt 2.

Artikel 10

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att varje värdepappersföretag vidtar lämpliga åtgärder för att ge personer som redan har gjort eller avser att göra investeringar tillgång till den information som de behöver för att avgöra vilket system för ersättning till investerare som värdepappersföretaget och dess filialer är anslutna till inom gemenskapen eller vilka andra alternativa åtgärder som har vidtagits enligt artikel 2.1 andra stycket eller artikel 5.3. Investerarna skall informeras om bestämmelserna för investerarskyddssystemet eller andra alternativa åtgärder som har vidtagits, inklusive nivån på och omfattningen av det skydd som ersättningssystemet ger och andra bestämmelser som medlemsstaterna fastställt enligt artikel 2.3. Informationen skall göras tillgänglig på ett lättförståeligt sätt.

På begäran skall information också ges om villkoren för ersättning och de formaliteter som skall uppfyllas för att ersättning skall erhållas.

2. Den information som avses i punkt 1 skall på det sätt som anges i nationell lagstiftning göras tillgänglig på det officiella språket eller språken i den medlemsstat där en filial är etablerad.

3. Medlemsstaterna skall införa regler som begränsar användningen i marknadsföringssyfte av den information som avses i punkt 1 för att förhindra att en sådan användning påverkar det finansiella systemets stabilitet eller investerarnas förtroende. Medlemsstaterna kan särskilt begränsa sådan marknadsföring till en saklig hänvisning till det system som värdepappersföretaget är anslutet till.

Artikel 11

1. Medlemsstaterna skall kontrollera om filialer som har inrättats av ett värdepappersföretag som har sitt huvudkontor utanför gemenskapen har ett skydd som motsvarar det som föreskrivs i detta direktiv. Om så inte är fallet kan medlemsstaterna, om inte annat följer av artikel 5 i direktiv 93/22/EEG, kräva att de filialer som har inrättats av ett värdepappersföretag som har sitt huvudkontor utanför gemenskapen skall ansluta sig till ett existerande system för ersättning till investerare inom deras territorium.

2. Värdepappersföretag som har sitt huvudkontor utanför gemenskapen skall åt investerare som redan är kunder eller avser att bli sådana hos deras filialer tillhandahålla all relevant information om de åtgärder som har vidtagits för att skydda deras investeringar.

3. Den information som avses i punkt 2 skall på det sätt som anges i nationell lagstiftning göras tillgänglig på det officiella språket eller språken i den medlemsstat där en filial inrättas. Informationen skall vara avfattad på ett klart och förståeligt sätt.

Artikel 12

Utan att det påverkar eventuella andra rättigheter enligt nationell lagstiftning skall system som betalar ut ersättning till investerare vara berättigade att vid likvidationsförfaranden träda i investerarnas ställe avseende rätten till ett belopp motsvarande det som betalas ut.

Artikel 13

Medlemsstaterna skall säkerställa att en investerares rätt till ersättning skall kunna bli föremål för en rättslig process mot ersättningssystemet.

Artikel 14

Senast den 31 december 1999 skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet framlägga en rapport om tillämpningen av detta direktiv, i förekommande fall åtföljd av ett förslag till översyn.

Artikel 15

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 26 september 1998. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall dessa innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till väsentliga bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 16

Artikel 12 i direktiv 93/22/EEG skall upphöra att gälla från och med det datum som avses i artikel 15.1.

Artikel 17

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 18

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 3 mars 1997.

*På Europaparlamentets
vägnar*

J.M. GIL-ROBLES

Ordförande

På rådets vägnar

M. DE BOER

Ordförande

*BILAGA I***FÖRTECKNING ÖVER DE UNDANTAG SOM AVSES I ARTIKEL 4.2**

1. Professionella och institutionella investerare såsom
 - värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 1.2 i direktiv 93/22/EEG,
 - kreditinstitut enligt definitionen i artikel 1 första strecksatsen i rådets direktiv 77/780/EEG,
 - finansiella institut enligt definitionen i artikel 1.6 i rådets direktiv 89/646/EEG,
 - försäkringsföretag,
 - företag för kollektiva investeringar,
 - pensionsfonder.Andra professionella och institutionella investerare.
2. Överstatliga institutioner, statliga och centrala administrativa myndigheter.
3. Provinsiella, regionala, lokala eller kommunala myndigheter.
4. Styrelseledamöter, andra medlemmar i värdepappersföretagets ledning och bolagsmän som personligen svarar för värdepappersföretagets skulder, personer som äger minst 5 % av värdepappersföretagets kapital, personer med ansvar att utföra i lag föreskriven revision av värdepappersföretagets bokföring och investerare med liknande ställning i andra företag inom samma grupp som ett sådant företag.
5. Nära släktingar och tredje man som handlar för de investerares räkning som avses i 4.
6. Andra företag inom samma grupp.
7. Investerare som är ansvariga för eller har dragit fördel av vissa förhållanden som är hänförliga till värdepappersföretaget och som ligger till grund för värdepappersföretagets finansiella svårigheter eller som har medverkat till att förvärra dess finansiella ställning.
8. Bolag som är av sådan storlek att de inte får att upprätta en balansräkning i förkortad form enligt artikel 11 i rådets fjärde direktiv (78/660/EEG) av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g) i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag (¹).

(¹) EGT nr L 222 av den 14.8.1978, s. 11. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/8/EG (EGT nr L 82, 25.3.1994, s. 33).

BILAGA II

ÖVERGRIPANDE RIKTLINJER

(som avses i artikel 7.1 femte stycket)

Om en filial ansöker om att få ansluta sig till en värdmedlemsstats system för kompletterande skydd, skall värdmedlemsstatens system bilateralt med systemet i den medlemsstat som är filialens hemland införa lämpliga regler och förfaranden för utbetalning av ersättning till filialens investerare. Följande principer skall vara tillämpliga på både utarbetandet av dessa förfaranden och fastställandet av de villkor för anslutning som är tillämpliga på en sådan filial (som avses i artikel 7.1):

- a) Värdmedlemsstatens system skall behålla full rätt att ålägga de anslutna värdepappersföretagen sina objektiva och allmänt tillämpliga regler. Det skall kunna kräva tillhandahållande av relevant information och ha rätt att kontrollera sådan information hos de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är värdepappersföretagets hemland.
 - b) Värdmedlemsstatens system skall tillmötesgå krav på kompletterande ersättning efter det att de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland har lämnat information om ett sådant avgörande eller konstaterande som avses i artikel 2.2. Värdmedlemsstatens system skall ha fortsatt oinskränkt rätt att, innan utbetalning av en kompletterande ersättning sker enligt systemets egna normer och förfaranden, pröva om en investerare har rätt att få en sådan ersättning.
 - c) Systemen i de medlemsstater som är värdland respektive hemland skall ha ett nära samarbete för att säkerställa att investerare snabbt får en korrekt ersättning. De skall särskilt komma överens om hur förekomsten av motkrav som kan komma att ge upphov till kvittning enligt endera systemet kommer att påverka den ersättning som varje system skall betala ut till investeraren.
 - d) Värdmedlemsstatens system skall vara berättigat att kräva bidrag av filialer för kompletterande skydd på en lämplig grundval som tar hänsyn till det skydd som systemet i den medlemsstat som är hemland ger. För att underlätta inkrävandet av sådana bidrag skall värdmedlemsstatens system vara berättigat att anta att dess åtagande under alla omständigheter är begränsat till det belopp med vilket det skydd det ger överstiger det skydd som hemlandet ger, oavsett om hemlandet faktiskt betalar ersättning till investerare inom värdmedlemsstatens territorium.
-

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 18 mars 1997

om ändring av beslut 94/446/EG om villkoren för import från tredje land av ben och benprodukter, horn och hornprodukter, hovar och hovprodukter, utom mjöl därav, avsedda för vidare bearbetning till produkter som inte är avsedda som livsmedel eller djurfoder

(Text av betydelse för EES)

(97/197/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 92/118/EEG av den 17 december 1992 om djurhälso- och hygienkrav för handel inom gemenskapen med produkter, som inte omfattas av sådana krav i de särskilda gemenskapsbestämmelser som avses i bilaga A.I till direktiv 89/662/EEG och, i fråga om patogener, i direktiv 90/425/EEG, samt för import till gemenskapen av sådana produkter⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 96/90/EG⁽²⁾, särskilt artikel 10.2 c i detta, och

med beaktande av följande:

Genomförandet av kommissionens beslut 94/446/EG⁽³⁾ blev uppskjutet genom kommissionens beslut 96/106/EG⁽⁴⁾ eftersom tillämpningen av bestämmelserna skulle ha lett till svårigheter vid import av härav berörda produkter. Därför bör, med tanke på den nuvarande importen av dessa produkter, de nämnda kraven ändras.

Syftet med ändringarna är att fastställa särskilda regler för import av förbehandlade produkter som kommer att få sin slutliga bearbetning och inte användas i livsmedel eller djurfoder inom gemenskapen.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 94/446/EG ändras på följande sätt:

a) Efter artikel 1 skall följande artikel införas:

"Artikel 1a

Medlemsstaterna skall endast godkänna import från tredje land av ben och benprodukter (utom benmjöl), horn och hornprodukter (utom hornmjöl), hovar och hovprodukter (utom hovmjöl) avsedda för vidare bearbetning till produkter som inte skall användas i livsmedel eller djurfoder om

- de handelsdokument som åtföljer sändningen innehåller den information som anges i bilaga C och
- sändningen, enligt vad som anges i bilaga D, åtföljs av importörens försäkran, som måste vara på minst ett av den medlemsstats officiella språk där sändningen först förs in till gemenskapen och på minst ett av bestämmelsemedlemsstatens officiella språk."

⁽¹⁾ EGT nr L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁽²⁾ EGT nr L 13, 16.1.1997, s. 24.

⁽³⁾ EGT nr L 183, 19.7.1994, s. 46.

⁽⁴⁾ EGT nr L 24, 31.1.1996, s. 34.

- b) I bilaga B skall följande rad införas över raden för underskriften av den officielle veterinären vid gränskontrollstationen:

”Referensnummer enligt vad som anges på de intyg som föreskrivs i bilaga B till kommissionens beslut 93/13/EEG:...”

- c) Bilagorna A och B till detta beslut skall läggas till efter bilaga B.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 18 mars 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA A

"BILAGA C

Ursprungsland:

Produktionsanläggningens namn:

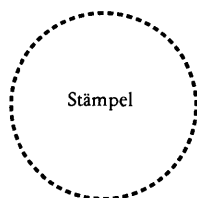
Produktens art

- Torkade ben (1),
- Torkade benprodukter (1),
- Torkade horn (1),
- Torkade hornprodukter (1),
- Torkade hovar (1),
- Torkade hovprodukter (1),

som

- a) härrör från friska djur slaktade i ett slakteri (1), eller
- b) har torkats under 42 dagar vid en medeltemperatur på minst 20 °C (1), eller
- c) under en timmes tid har upphettats till minst 80 °C i centrum innan de torkats (1), eller
- d) har askats vid en temperatur på minst 800 °C (1), eller
- e) har genomgått en försurningsprocess som innebär att pH-värdet har hållits under 6 i centrum under minst en timmes tid (1),

och inte är avsedda att vid något skede omvandlas för användning i livsmedel eller djurfoder.

(Den behöriga myndighet som kontrollerar fastställandet av ursprungslandet).

(1) Stryk de alternativ som inte är tillämpliga.

BILAGA B

"BILAGA D

Försäkran från importören av torkade ben och benprodukter, horn och hornprodukter, hovar och hovprodukter, utom mjöl därav för import av dessa produkter till gemenskapen

FÖRSÄKRAN

Undertecknad intygar att produkterna

- torkade ben eller benprodukter (utom benmjöl) (¹)
- torkade horn eller hornprodukter (utom hornmjöl) (¹)
- torkade hovar och hovprodukter (utom hovmjöl) (¹)

är avsedda att importeras av mig till gemenskapen och jag förklarar att dessa produkter inte vid något skede är avsedda att omvandlas för att användas i livsmedel eller djurfoder.

Namn:

Adress:

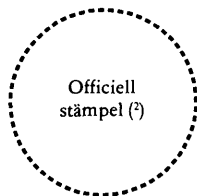
Importör:

Namn:

Adress:

Utfärdad i den
(ort) (datum)

Underskrift

Referensnummer enligt vad som anges på det intyg som föreskrivs i bilaga B till kommissionens beslut 93/13/EEG:

Gränskontrollstationen där varan förs in i EG

Underskrift

Den officielle veterinären vid gränskontrollstationen (²)

.....
(Namn i versaler)

(¹) Stryk de alternativ som inte är tillämpliga.

(²) Stämpel och underskrift skall avvika i färg från den tryckta texten."

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 25 mars 1997

om fastställande av djurhälsokrav och veterinärintyg för import av bearbetat animaliskt protein från vissa tredje länder som använder alternativa värmebehandlingssystem och om ändring av kommissionens beslut 94/344/EG

(Text av betydelse för EES)

(97/198/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 92/118/EEG av den 17 december 1992 om djurhälso- och hygienkrav för handel inom och import till gemenskapen av produkter, som inte omfattas av sådana krav i de särskilda gemenskapsbestämmelserna som avses i bilaga A.I till direktiv 89/662/EEG och, i fråga om patogener, i direktiv 90/425/EEG⁽¹⁾, senast ändrat genom rådets beslut 96/90/EG⁽²⁾, särskilt artikel 10.2 c och 10.3 a i detta, och

med beaktande av följande:

I kapitel 6 i bilaga I till direktiv 92/118/EEG fastställs villkoren för import av bearbetat animaliskt protein.

Genom kommissionens beslut 94/278/EG⁽³⁾, senast ändrat genom beslut 96/344/EG⁽⁴⁾, har det fastställts en förteckning över de tredje länder från vilka medlemsstaterna skall tillåta import av bearbetat animaliskt protein som inte är avsett som livsmedel.

I kommissionens beslut 94/344/EG⁽⁵⁾ fastställs villkoren för import av bearbetat animaliskt protein och produkter som innehåller dessa protein avsedda att användas i foder.

Genom kommissionens beslut 96/106/EG⁽⁶⁾ senarelades tillämpningen av det sistnämnda beslutet, eftersom det skulle lett till svårigheter när det gäller import av bearbetat animaliskt protein som har framställts med hjälp av alternativa värmebehandlingssystem.

Mot bakgrund av vetenskapliga resultat om inaktivering av BSE- och skrapiesmittämnet har det genom kommissio-

nens beslut 96/449/EG⁽⁷⁾ fastställts regler för godkännande av alternativa värmebehandlingssystem för att bearbeta avfall av däggdjur inom gemenskapen. Dessa regler bör även gälla för bearbetat däggdjursprotein som importeras från tredje land.

Det är lämpligt att godkänna import av bearbetat animaliskt protein, som utvunnits ur högriskmaterial som har framställts med hjälp av alternativa värmebehandlingssystem.

Bland annat enligt beslut 96/449/EG krävs det att animaliskt protein som utvunnits ur avfall från däggdjur skall värmas till en kärntemperatur på minst 133°C i minst 20 minuter vid ett tryck av 3 bar och det skall innan bearbetningen ha en partikelstorlek som inte överstiger 5 cm. Därför är det lämpligt att begränsa importen av bearbetat animaliskt protein till sådant som innehåller animaliskt protein som enbart utvunnits ur avfall från djur som inte är däggdjur.

Kommissionens beslut 94/344/EG bör därför ändras.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Medlemsstaterna skall tillåta import av bearbetat animaliskt protein och produkter som innehåller dessa protein för användning i foder från tredje land som anges i bilaga A om ett hälsointyg enligt bilaga B medföljer.

Första stycket skall inte gälla för

- foder för sällskapsdjur i hermetiskt slutna behållare med innehåll av bearbetat animaliskt protein, och
- bearbetat protein från arter som inte är däggdjur som utvunnits ur lågriskmaterial och produkter med innehåll av sådant protein.

⁽¹⁾ EGT nr L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁽²⁾ EGT nr L 13, 16.1.1997, s. 24.

⁽³⁾ EGT nr L 120, 11.5.1994, s. 44.

⁽⁴⁾ EGT nr L 133, 4.6.1996, s. 28.

⁽⁵⁾ EGT nr L 154, 21.6.1994, s. 54.

⁽⁶⁾ EGT nr L 24, 31.1.1996, s. 34.

⁽⁷⁾ EGT nr L 184, 24.7.1996, s. 43.

2. Det hälsointyg som avses i punkt 1 skall bestå av ett enda ark och skall ifyllas på minst ett av de officiella språken i den medlemsstat som vidtar kontroller vid import.

Artikel 2

1. Sådant bearbetat animaliskt protein som avses i artikel 1.1 skall ha producerats enligt följande normer:

a) — Proteinet hettas upp till minst 133°C genom hela produkten under minst 20 minuter vid ett tryck på 3 bar, med en partikelstorlek före bearbetandet av högst 5 cm, eller

— om proteinet inte kommer från ett däggdjur genom att ett system eller en kombination av system enligt beskrivningen i bilagan till kommissionens beslut 92/562/EEG⁽¹⁾ används och det visas att prover tagits på produkten varje dag under en månad i enlighet med de mikrobiologiska normer som fastställs i kapitel III.1 och III.2 i bilaga II till rådets direktiv 90/667/EEG⁽²⁾.

b) Närmare uppgifter om de kritiska kontrollpunkterna skall registreras och bevaras så att ägaren, driftsledaren eller dennes ställföreträdare och, om så behövs, den behöriga myndigheten kan övervaka anläggningens drift. De uppgifter som skall registreras och kontrolleras skall omfatta partikelstorlek, kritisk temperatur och, efter omständigheterna, absolut tid, tryckkurva, matningshastighet för råvaran och återanvändningsfrekvensen för fett.

2. Sådant bearbetat animaliskt protein som avses i artikel 1.1 skall ha producerats i en anläggning som är godkänd av den behöriga myndigheten i en medlemsstat eller ett tredje land som finns förtecknat i bilaga A för att uppfylla de krav som fastställs i punkt 1.

Artikel 3

1. De tredje länder som använder den licens som anges i bilaga B skall lämna följande uppgifter till kommissionen:

a) Veterinärmyndighetens befogenheter att kontrollera och godkänna de anläggningar som framställer bearbetat animaliskt protein.

b) Att förfarandet för godkännande har iakttagits.

c) Förteckningen över godkända anläggningar.

2. Kommissionen skall utföra kontroller på platsen i de tredje länder som finns förtecknade i bilaga A för att kontrollera att bestämmelserna i detta beslut följs.

Artikel 4

Beslut 94/344/EG ändras på följande sätt:

a) I artikel 1.1 första stycket skall "som utvunnits ur högriskmaterial" utgå och följande skall införas efter "tredje land": "som ej finns förtecknade i bilaga A till kommissionens beslut 97/198/EG".

b) I artikel 1.1 andra stycket skall följande införas efter "högriskmaterial": "och de produkter som avses i punkt 2 första stycket".

c) I artikel 1.2 skall "animaliskt protein" ersättas med "protein från arter som inte är däggdjur".

d) I rubriken till bilaga A skall "utvunnet ur högriskmaterial" utgå och följande skall införas efter "gemenskapen": "från vissa tredje länder som inte finns förtecknade i bilaga A till kommissionens beslut 97/198/EG".

e) I bilaga A, IV a skall "utvunnet ur högriskmaterial" utgå.

f) Djurhälsointyget i bilaga B skall ersättas med bilaga C till detta beslut.

Artikel 5

Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 april 1997.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 25 mars 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 359, 9.12.1992, s. 23.

⁽²⁾ EGT nr L 363, 27.12.1990, s. 51.

BILAGA A

Samtliga tredje länder som anges i del II A i bilagan till kommissionens beslut 94/278/EG.

BILAGA B

DJURHÄLSOINTYG

för bearbetat animaliskt protein för användning i foder och produkter, inbegripet blandningar, utom sällskapsdjurfoder i hermetiskt slutna behållare som innehåller dessa proteiner, avsett att sändas till Europeiska gemenskapen från de tredje länder som finns förtecknade i bilaga A till kommissionens beslut 97/198/EG

Upplysning till importören:

Detta intyg är endast avsett för veterinärt bruk och originalet måste åtfölja försändelsen tills den når fram till gränskontrollstationen.

Bestämmelseland:

Hälsointygets referensnummer:

Exportlande land:

Ansvarigt departement:

Utfärdande myndighet:

I. Identifiering av proteinet eller produkten

Proteinets eller produktens art:

Proteinets eller produkten har framställts av råvaror från följande arter:

.....

Förpackningens art:

Antal förpackningar (!):

Nettovikt:

II. Proteinets eller produktens ursprung

Den godkända bearbetningsanläggningens adress samt godkännandenummer:

.....

.....

III. Proteinets eller produktens bestämmelseort

Proteinets eller produkten skall sändas

från:

(lastningsort)

till:

(bestämmelseland och -ort)

med följande transportmedel:

Stämpelns nummer (!):

Avsändarens namn och adress:

.....

Mottagarens namn och adress:

.....

(!) Kan uteslutas.

IV. Förklaring

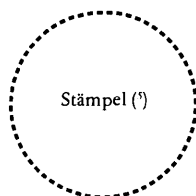
Som officiell veterinär intygar jag att

- a) det protein eller den produkt som beskrivs ovan innehåller enbart eller delvis bearbetat animaliskt protein som inte är avsett som livsmedel, har bearbetats i en anläggning som är registrerad och godkänd i enlighet med rådets direktiv 90/667/EEG och artikel 2 i kommissionens beslut 97/198/EG och har genomgått följande värmebehandling:
- upphettning till minst 133 °C genom hela produkten under minst 20 minuter vid ett tryck på 3 bar, med en partikelstorlek före bearbetandet av högst 5 cm⁽¹⁾
 - eller
 - när det gäller protein från arter som inte är däggdjur enligt det system som föreskrivs i kapitel ... i kommissionens beslut 92/562/EEG⁽¹⁾,
 - och
- att stickprovet uppfyller följande normer⁽²⁾:
- *Clostridium perfringens*: ingen i 1 g⁽³⁾,
 - *Salmonella*: ingen i 25 g, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0⁽⁴⁾,
 - *Enterobacteriaceae*: n = 5, c = 2, m = 10, M = 3 × 10² i 1 g⁽⁴⁾,
- b) ett stickprov på slutprodukten har undersökts omedelbart innan den sänts av en behörig myndighet och att den uppfyllde följande norm⁽²⁾:
- Salmonella*: ingen i 25 g, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0,
- c) det protein eller den produkt som beskrivs ovan
- framställts genom användning av protein från idisslare⁽¹⁾,
 - framställts utan användning av protein från idisslare⁽¹⁾,
- d) slutprodukten
- förpackades i nytt förpackningsmaterial,
 - eller
 - vid försändelse som bulktransport, att behållarna eller andra transportmedel var ordentligt rengjorda och desinfekterade med ett desinfektionsmedel godkänt av den behöriga myndigheten före användning⁽¹⁾,
- e) slutprodukten endast förvarades i slutna lagerutrymmen,
- f) slutprodukten har genomgått alla försiktighetsåtgärder för att undvika kontaminering med patogener efter behandlingen.

Utfärdat i, den

(ort)

(datum)

.....
(Underskrift av officiell veterinär)⁽¹⁾

.....
(Namnförtydligande, behörighet och befattning)

⁽¹⁾ Stryk det som inte gäller.

⁽²⁾ Där

n = antal delprov som provet består av,

m = tröskelvärde för antalet bakterier. Resultatet är tillfredställande om antalet bakterier i samtliga delprov inte överstiger m,

M = maximivärdet för antalet bakterier. Resultatet anses otillfredsställande om antalet bakterier i en eller flera delprov är M eller mer,

c = antal prov för analys vars antal bakterier kan ligga mellan m och M, och resultatet fortfarande betraktas som godtagbart, såvida antalet bakterier i de övriga proverna är m eller därunder.

⁽³⁾ Prov taget efter behandling.

⁽⁴⁾ Prov taget under lagring vid bearbetningsanläggningen.

⁽⁵⁾ Stämpel och underskrift skall vara i en färg som avviker från trycket.

BILAGA C

"DJURHÄLSOINTYG

för bearbetat protein från arter som inte är däggdjur för användning i foder utvunnet ur lågrisk-material och produkter, inbegripet blandningar, utom sällskapsdjurfoder i hermetiskt slutna behållare som innehåller dessa proteiner, avsett att sändas till Europeiska gemenskapen från tredje land

Uppllysning till importören:

Detta intyg är endast avsett för veterinärt bruk och måste åtfölja försändelsen tills den når fram till gränskontrollstationen.

Bestämmelse land:

Hälsointygets referensnummer:

Exporterande land:

Ansvarigt departement:

Utfärdande myndighet:

I. Identifiering av proteinet eller produkten

Proteinet eller produkten har framställts av råvaror från följande arter:

.....

Förpackningens art:

Antal förpackningar⁽¹⁾:

Nettovikt:

II. Proteinets eller produktens ursprung

Den godkända bearbetningsanläggningens adress samt godkännandenummer:

.....

.....

.....

III. Proteinets eller produktens bestämmelseort

Proteinet eller produkten skall sändas

från:

(lastningsort)

till:

(bestämmelse land och -ort)

med följande transportmedel:

Stämpelns nummer⁽²⁾:

Avsändarens namn och adress:

Mottagarens namn och adress:

⁽¹⁾ Endast tillämplig om det inte är fråga om bulktransport.

⁽²⁾ Kan uteläutas.

IV. Förklaring

1. Som officiell veterinär intygar jag att det protein eller den produkt som beskrivs ovan enbart eller delvis innehåller protein från arter som inte är däggdjur som utvunnits ur lågriskmaterial samt följande:
 - a) Det har framställts på sådant sätt att det har genomgått en behandling genom hela produkten, för att uppfylla de normer som beskrivs i b.
 - b) Det har undersökts genom stickprov från varje bearbetat parti taget under lagringen vid bearbetningsanläggningen, och befanns uppfylla följande normer⁽¹⁾:
 - *Salmonella*: ingen i 25 g, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0,
 - *Enterobacteriaceae*: n = 5, c = 2, m = 10, M = 3×10^2 i 1 g,
 - c) Det har inte framställts av
 - arter som inte är däggdjur som hålls för jordbruksproduktion, som dött på annat sätt än genom slaktning, inbegripet dödfödda och ofödda djur, samt, med undantag för nödslakt på grund av djurskyddsskäl, husdjur som har dött under transport,
 - arter som inte är däggdjur som har avlivats i samband med åtgärder för sjukdomsbekämpning antingen på jordbruksanläggningen eller på något annat ställe som utsetts av den behöriga myndigheten,
 - avfall från arter som inte är däggdjur inbegripet blod som härrör från djur som vid veterinärkontroll utförd vid slakt uppvisade kliniska tecken på sjukdomar som kan överföras till människor eller djur,
 - de delar av normalt slaktade arter som inte är däggdjur som inte genomgick köttbesiktning, med undantag för fjädrar, blod och liknande produkter,
 - skämt kött av arter som inte är däggdjur, vilt av arter som inte är däggdjur och livsmedel med animaliskt ursprung,
 - arter som inte är däggdjur, kött av arter som inte är däggdjur, vilt av arter som inte är däggdjur som vid kontroller enligt gemenskapens föreskrifter inte uppfyllde veterinärkraven för införsel till gemenskapen,
 - avfall från arter som inte är däggdjur bestående av rester av ämnen som utgjorde en fara för människors eller djurs hälsa samt kött av arter som inte är däggdjur eller produkter med ursprung i arter som inte är däggdjur som har ansetts olämpliga som livsmedel genom förekomsten av sådana rester.
2. Som officiell veterinär intygar jag att
 - a) ett stickprov av slutprodukten undersökts av den behöriga myndigheten omedelbart före avsändandet och befanns uppfylla följande norm⁽²⁾:

Salmonella: ingen i 25 g, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0,
 - b) slutprodukten
 - förpackades i nytt förpackningsmaterial.
 - eller
 - vid försändelse som bulktransport, att behållarna eller andra transportmedel var ordentligt rengjorda och desinfekterade med ett desinfektionsmedel godkänt av den behöriga myndigheten före användning,
 - c) slutprodukten endast förvarades i slutna lagerutrymmen,
 - d) slutprodukten har genomgått alla försiktighetsåtgärder för att undvika kontaminering med patogener efter värmebehandlingen.

⁽¹⁾ Där

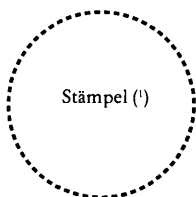
n = antal delprov som provet består av,

m = tröskelvärde för antalet bakterier. Resultatet är tillfredsställande om antalet bakterier i samtliga delprov inte överstiger m,

M = maximivärdet för antalet bakterier. Resultatet anses otillfredsställande om antalet bakterier i ett eller flera delprov är M eller mer,

c = antal prov för analys vars antal bakterier kan ligga mellan m och M, och resultatet fortfarande betraktas som godtagbart, såvida antalet bakterier i de övriga proverna är m eller därunder.

Utfärdat i den
(ort) (datum)

.....
(Underskrift av officiell veterinär) (!)

.....
(Namnförtydligande, behörighet och befattning)

(!) Stämpel och underskrift skall vara i en färg som avviker från trycket.”

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 25 mars 1997

om fastställande av djurhälsokrav och veterinärintyg för import av sällskapsdjurfoder i hermetiskt tillslutna behållare från vissa tredje länder som använder alternativa värmebehandlingssystem och om ändring av kommissionens beslut 94/309/EG

(Text av betydelse för EES)

(97/199/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 92/118/EEG av den 17 december 1992 om djurhälso- och hygienkrav för handel inom gemenskapen med produkter, som inte omfattas av sådana krav i de särskilda gemenskapsbestämmelserna som avses i bilaga A. I till direktiv 89/662/EEG och, i fråga om patogener, i direktiv 90/425/EEG⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 96/90/EG⁽²⁾, särskilt artikel 10.2 c och 10.3 a i detta, och

med beaktande av följande:

I kapitel 4 i bilaga 1 till direktiv 92/118/EEG fastställs villkoren för import av foder till sällskapsdjur som innehåller lågriskmaterial enligt rådets direktiv 90/667/EEG⁽³⁾, ändrat genom direktiv 92/118/EEG.

Genom kommissionens beslut 94/278/EG⁽⁴⁾, senast ändrat genom beslut 96/344/EG⁽⁵⁾, har det fastställts en förteckning över de tredje länder från vilka medlemsstaterna skall tillåta import av sällskapsdjurfoder.

I kommissionens beslut 94/309/EG⁽⁶⁾, senast ändrat genom beslut 96/106/EG⁽⁷⁾, fastställs villkoren för import av vissa foder till sällskapsdjur och vissa ogarvade ätbara produkter för sällskapsdjur.

Genom beslut 96/106/EG senarelades tillämpningen av beslut 94/309/EG eftersom det skulle lett till svårigheter när det gäller import av foder till sällskapsdjur i hermetiskt tillslutna behållare som får innehålla bearbetat animaliskt protein som utvunnits ur högriskmaterial som

har framställts med hjälp av alternativa värmebehandlingssystem.

Det är lämpligt att godkänna import av vissa foder till sällskapsdjur i hermetiskt tillslutna behållare, som får innehålla bearbetat animaliskt protein som utvunnits ur högriskmaterial som har framställts med hjälp av alternativa värmebehandlingssystem.

Bland annat enligt kommissionens beslut 96/449/EG⁽⁸⁾ krävs det att animaliskt protein som utvunnits ur avfall från däggdjur skall värmas till en kärntemperatur på minst 133 °C i minst 20 minuter vid ett tryck av 3 bar och det skall innan bearbetningen ha en partikelstorlek som inte överstiger 5 cm. Därför är det lämpligt att begränsa importen av ovannämnda foder till husdjur till sådana foder som innehåller animaliskt protein som enbart utvunnits ur avfall från djur som inte är däggdjur.

Beslut 94/309/EG bör därför ändras.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Medlemsstaterna skall tillåta import från de tredje länder som anges i bilaga A av sällskapsdjurfoder i hermetiskt tillslutna behållare som får innehålla bearbetat animaliskt protein som utvunnits ut högriskmaterial som inte är avsett för livsmedel om ett hälsointyg enligt bilaga B medföljer.

2. Det hälsointyg som avses i punkt 1 skall bestå av ett enda ark och skall ifyllas på minst ett av de officiella språken i den medlemsstat som vidtar kontroller vid import.

⁽¹⁾ EGT nr L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁽²⁾ EGT nr L 13, 16.1.1997, s. 24.

⁽³⁾ EGT nr L 363, 27.12.1990, s. 51.

⁽⁴⁾ EGT nr L 120, 11.5.1994, s. 44.

⁽⁵⁾ EGT nr L 133, 4.6.1996, s. 28.

⁽⁶⁾ EGT nr L 137, 1.6.1994, s. 62.

⁽⁷⁾ EGT nr L 24, 31.1.1996, s. 34.

⁽⁸⁾ EGT nr L 184, 18.7.1996, s. 43.

Artikel 2

1. Bearbetat animaliskt protein som utvunnits ur högriskmaterial och som ingår i de produkter som avses i artikel 1.1 skall ha producerats enligt följande normer:

a) — Proteinet hettas upp till minst 133°C genom hela produkten under minst 20 minuter vid ett tryck på 3 bar, med en partikelstorlek på högst 5 cm före processen, eller

— om proteinet inte kommer från ett däggdjur genom att ett system eller en kombination av system enligt beskrivningen i bilagan till beslut 92/562/EEG⁽¹⁾ används och det visas att prover tagits på produkten varje dag under en månad i enlighet med de mikrobiologiska normer som fastställs i kapitel III.1 och III.2 i bilaga II till rådets direktiv 90/667/EEG⁽²⁾.

b) Närmare uppgifter om de kritiska kontrollpunkterna skall registreras och bevaras så att ägaren, driftsledaren eller dennes ställföreträdare och, om så behövs, den behöriga myndigheten kan övervaka anläggningens drift. De uppgifter som skall registreras och kontrolleras skall omfatta partikelstorlek, kritisk temperatur och, beroende på omständigheterna, absolut tid, tryckkurva, matningshastighet för råvaran och återanvändningsfrekvensen för fett.

2. Bearbetat animaliskt protein som utvunnits ur högriskmaterial och som ingår i de produkter som avses i artikel 1.1 skall ha producerats i en anläggning som är godkänd av den behöriga myndigheten i en medlemsstat eller ett tredje land som finns förtecknat i bilaga A för att uppfylla de krav som fastställs i punkt 1.

Artikel 3

1. De tredje länder som använder den licens som anges i bilaga B skall lämna följande uppgifter till kommissionen:

a) Veterinärmyndighetens befogenheter att kontrollera och godkänna den anläggning som framställer bearbetat animaliskt protein.

b) Att förfarandet för godkännande har iakttagits.

c) Förteckningen över godkända anläggningar.

2. Kommissionen skall utföra kontroller på platsen i de tredje länder som finns förtecknade i bilaga A för att kontrollera att bestämmelserna i detta beslut följs.

Artikel 4

Beslut 94/309/EG ändras på följande sätt:

a) I artikel 1.1 skall följande införas efter "tredje land": "som inte finns förtecknade i bilaga A till kommissionens beslut 97/199/EG".

b) I rubriken till bilaga A skall följande införas efter "gemenskapen": "från de tredje länder som inte finns förtecknade i bilaga A till kommissionens beslut 97/199/EG".

Artikel 5

Detta beslut skall gälla från och med den 1 april 1997.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 25 mars 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA A

Samtliga tredje länder som anges i del X i bilagan till kommissionens beslut 94/278/EG.

⁽¹⁾ EGT nr L 359, 9.12.1992, s. 23.

⁽²⁾ EGT nr L 363, 27.12.1990, s. 51.

BILAGA B

DJURHÄLSOINTYG

för sällskapsdjurfoder i hermetiskt tillslutna behållare avsett att sändas till Europeiska gemenskapen från de tredje länder som finns förtecknade i bilaga A till kommissionens beslut 97/199/CE

Upplysning till importören:

Detta intyg är endast avsett för veterinärt bruk och originalet måste åtfölja sändningen tills den når fram till gränskontrollstationen.

Bestämmelseland:

Hälsointygets referensnummer:

Exportlande land:

Ansvarigt departement:

Utfärdande myndighet:

I. Identifiering av fodret

Sällskapsdjurfodret är framställt av råvaror från följande arter:

.....

Förpackningens art:

Antal delar eller förpackningar:

Nettovikt:

II. Fodrets ursprung

Den godkända eller registrerade verksamhetens adress och veterinärredovisningsnummer:

.....

.....

.....

III. Fodrets bestämmelseort

Sällskapsdjurfodret skall sändas från

(lastningsort)

till

(bestämmelseland- och ort)

med följande transportmedel:

Förseglingens nummer (1):

Avsändarens namn och adress:

Mottagarens namn och adress:

(1) Kan uteslutas.

IV. Förklaring

Som officiell veterinär intygar jag att sällskapsdjurfodret som beskrivs ovan uppfyller följande villkor:

- a) Det har undergått värmebehandling med minst Fc-värdet 3,0 i hermetiskt tillslutna behållare.
- b) Det har analyserats genom ett stickprov på minst fem behållare från varje bearbetat parti genom laboriemässiga diagnostiska metoder för att säkerställa tillräcklig värmebehandling av hela sändningen såsom anges i a.
- c) Det har framställts genom användning av protein från idisslare⁽¹⁾.
Det har framställts utan användning av protein från idisslare⁽¹⁾.
- d) Det har inte framställts av

- djur som hålls för jordbruksproduktion, som dött på annat sätt än genom slaktning, inbegripet dödfödda och ofödda djur, samt, med undantag för nödslakt på grund av djurskyddsskäl, husdjur som har dött under transport,
- djur som har avlivats i samband med åtgärder för sjukdomsbekämpning antingen på jordbruksanläggningen eller på något annat ställe som utsetts av den behöriga myndigheten,
- animaliskt avfall inbegripet blod som härrör från djur som vid veterinärkontroll utförd slakt uppvisade kliniska tecken på sjukdomar som kan överföras till människor eller djur,
- de delar av ett normalt slaktat djur som inte genomgått köttbesiktning, med undantag för hudar, skinn, hovar, fjädrar, ull, horn, blod och liknande produkter,
- skämt kött, fjäderfäkött, fisk, vilt och livsmedel av animaliskt ursprung,
- djur, färskt kött, fjäderfäkött, fisk, vilt eller kött- och mjölkprodukter som vid kontroller enligt gemenskapens föreskrifter inte uppfyllde veterinärkraven för införsel till gemenskapen,
- djuravfall som innehåller rester av substanser som utgjorde en fara för människors eller djurs hälsa samt mjölk, kött eller produkter med animaliskt ursprung som har befunnits olämpliga som livsmedel p.g.a. förekomster av sådana rester,
- fisk eller fiskavfall som uteslutits som livsmedel på grund av kliniska tecken på en smittsam sjukdom,

om inte ovan nämnda animaliska protein vid en anläggning registrerad och godkänd i enlighet med rådets direktiv 90/667/EEG och artikel 2 i kommissionens beslut 97/199/EG har genomgått upphettning

- till minst 133 °C genom hela produkten under minst 20 minuter vid ett tryck på 3 bar, med en partikelstorlek på högst 5 cm före processen⁽¹⁾, eller
- om proteinet inte kommer från ett däggdjur, genom det system som fastställts i kapitel ... till kommissionens beslut 92/562/EEG⁽¹⁾.

och stickprovet uppfyller följande normer⁽²⁾:

- *Clostridium perfringens*: ingen i 1 g⁽³⁾,
- *Salmonella*: ingen i 25 g, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0⁽⁴⁾,
- *Enterobacteriaceae*: n = 5, c = 2, m = 10, M = 3 × 10² i 1 g⁽⁴⁾,

- e) Det har genomgått alla försiktighetsåtgärder för att undvika kontaminering med patogener efter behandlingen.

⁽¹⁾ Stryk det som inte gäller.

⁽²⁾ Där

n = antal delprov som provet består av,

m = tröskelvärde för antalet bakterier, resultatet är tillfredsställande om antalet bakterier i samtliga delprov inte överstiger m,

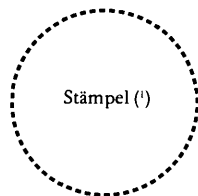
M = maximivärdet för antalet bakterier, resultatet anses otillfredsställande om antalet bakterier i ett eller flera delprov är M eller mer,

c = antalet delprov vars antal bakterier kan ligga mellan m och M, och resultatet fortfarande betraktas som godtagbart, såvida antalet bakterier i de övriga proverna är m eller därunder.

⁽³⁾ Prov taget efter behandling.

⁽⁴⁾ Prov taget under lagring vid bearbetningsanläggningen.

Utfärdat i den
(ort) (datum)

.....
(Underskrift av officiell veterinär) (!)

.....
(Namnförtydligande, behörighet och befattning)

(!) Stämpel och underskrift skall vara i en färg som avviker från trycket.